د شمشیر
په تیاروکي
Ketabton.com
ناول
لیکوال: نیک محمد بارک

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

ناول.. د شمشیر په تیارو کي

لیکوال.. نیک محمد بارک

د کتابونو او ناولونو په لړ کي 11

کال.. 1403/5/30

د نظر او اړتیا په صـــورت کي د لیکوال ســـره پـه تمـاس کي سی.................................... 0702110371

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ليکوال خبرې

د لايزال الله جل جلاله په پاک او سپېڅلي نامه

ټولو ګرانو لوستونکو ته يو وار بيا ښه راغلاست وايم

الله جل جلاله دي وکړي چې د تيرو ناولونو او کتابونو پځير مو دا ناول هم د خوښې وړ وګرځي او زموږ هغه ستړياوي او زحمتونه چې ددې ناول په ليکلو کي مو ستاسو مينوالو لپاره ګاللي دي بې ځايه ولاړې نسي.

د نورو ناولونو پځير مي دا ناول هم په څه ديقت او فکر درته ليکلی دی خو بيا هم انسان عاجزه دی که مو کومه نيمګړتيا تر سترګو سوه د اصلاح لپاره يي راسره د واتساف پيغام له لاري شريکه کړی تر څو په نوې ناولونو کي يي اصلاح او د بيا تکرار څخه مخنيوی وسي.

په درنښت

نيک محمد بارک

(c) ketabton.com: The Digital Library

*

ټول محصـــلین پـه حیرانتیـا د غونډو تالار ته روان وه د هیواد نور لوړ پوړي چارواکي هم راتلل او د غونډو تالار ته یي ځان رسـوئ، یو محصل چي ناخبره وو وویل: دا اوس څه خبره ده چي نن دومره زیات رش دی او ټول د غونډو تالار ته روان دي؟

بل محصـــل وویل: ته نه یي خبر یاره نن د شــمشــیر په تیارو کي د ناول لیکواله خپل کتاب او د سترګو لیدلي حقیقتونه پر سټیج بیانوي.

محصل وویل: ښه دا خبره ده هو رښتیا هم د هغې ناول ډیر مشهوره هم سـو او ځینو نه منل چي ددې ناول کیســه دي حقیقت وي لیکواله خو وایي چي دا حقیقي کیسه ده.

بل محصـــل وویل: تاســو راځئ نن هغه خپله ټوله کیســه پر ســټیج کوي.

کله چي د غونډو تالار ډک سو نو ځني محصلین د تالار په زینو کي کښــینســتل او ځني ودریدل ټول د شــمشـــیر په تیارو کي د ناول د لیکوالې راتلو ته په تمه سول چي تر څو شیبو وروسته هغه د سټیج پر دروازه راننوتـل، د هغې پـه لیـدو پـه تـالار کي ټولو ګـډونوالو چکچکې کړې او هغې ته یي ښــه راغلاســت ووایه، ویناوال وویل: دوسـتانو ښــه راغلاسـت درته وایو لکه څنګه چي تاسـو خبر یاسـت چي د شمشیر په تیارو کي ناول چي یو ډیره جالبه کیسه لري او په ډیر لږ وخـت کي یي پـه زرګونو ویونـکي پیدا کړل ددې نـاول ځني ویونـکي انتقاد کوي چي دا یو د ځانه جوړه ســوې کیســـه ده حقیقت نلرې خو لیکواله صاحبه وایي چي دا حقیقت دی او هغه دا هم وایي چي هغه ددې کیســې د رښــتیا ثابتولو لپاره ثبوت هم لرې خو نه یي غوښــــتل چي ثابت یي کړې چي بیا د پوهنتون د ریس لخوا د هغې کورنۍ ته پیشـنهاد وسـو ځکه ریس صــاحب ته هم د چارواکو لخوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیشنهادونه سوې وه چي د هغې کورنۍ په دې راضي کړې چي هغه خپله کیسه خپله وکړې او دا ثابته کړې چي د هغې ناول رښتینی دی چي بیا لیکوالې صاحبې او د هغې کورنۍ دا پیشنهاد ومنئ او نن د دوی په پار غونډه جوړه سوېده نو اغلې لیکوالې صاحبي ته بلنه ورکوو چي د سټېج مخته راسې او خپل ناول موږ ته په خپله خوله واوروي.

لیکواله ولاړه سوه او د سټېج پر خوا روانه سول د هغې لپاره د مائک مخته چوکۍ کښېښول سول بیا هغه پر کښېنستل، د هغې د سترګو معلومیدل چي ژړلې یې دي تر څو شیبو وروسته هغې په ژړغونې ږغ وویل: هر څه غواړم هیر یې کړم خو بیا ځانته ووایم کله یې هیرولای سم چي د هغه یادونه راسره هر ساعت او هره دقیقه مل وي فکر نکوم چي زموږ دې یوه ورځ هم تیره وي په داسي حال کي چي ددې کیسې صرف یونیم کال کیږي خو بیلتون یې دومره بیا سخت سي چي یوه ورځ راباندې کال سي او هغه ته د انتظار دقیقې ساعتونه ورځې میاشتې حسابم د نن څخه تقریباً یونیم کال مخکي....

ټولو محصیلینو د ادبیاتو د پوهنځۍ د تاریخ د څانګې څخه د اخیرې سمسټرد پای ته رسیدو د فراغت مراسم لمانځل او د خوښیو په دې جشن کي یې خنداوي او مجلسونه کول او یو او بل ته یې مبارکۍ سره ورکولې. کله چي مراسم پای ته رسیدل نو استاذ غوښتل چي اداري ته ولاړ سي، کله چي هغه اداري ته پر لارې وو نو هیله ور پسي روانه سول غوښتل یې استاذ ته خپل د منوګراف موضوعوي ور ښکاره کړې، کله چي استاذ ته ورسیدل نو هغه ته یې وویل: وبخښه استاذه!

استاذ وویل: مهرباني هیلې څه خبره ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلۍ استاذ ته کاغذ ونیوئ بیا یي وویل: استاذه ما دا موضـوعوي انتخـاب کړیدي ته یي وګوره چي پر کومي موضـــوع منوګراف او معلومات راټول کړم؟

استاذ چي کله وکتل نو تر څو شیبو وروسته یي هیلۍ ته وویل: دننه راسه اداري ته!

کله چي هیله د اســتاذ ســره دننه اداري ته ولاړل نو تر څو شــیبو وروسته استاذ وویل: هیلۍ زه تاته یو موضوع درکوم د نمرو سره چي ټاپ به یي درکړم ترڅنګ به ستا نوم تر کلونو کلونو ځلیږي او یادیږي به.

هیلۍ وویل: څنګه موضوع ده استاذه زه به کوښښ پر وکړم؟

استاذ وویل: موضوع سخته هم ده او دلچسپه هم ده اووووو!

هیلۍ وویل: او څه؟

استاذ وویل: او خطرناکه هم.

هیلۍ وویل: څنګه خطرناکه؟

استاذ وویل: کیدای سي ستا ژوند ته کوم خطر پیښ سي.

هیلۍ وویل: استاذه ستا په خبرو پوه نسوم؟

استاذ ولاړ سو او یو کتاب یي راواخیستئ هغه یي خلاص کړ بیا یي د هغه لمنځه یو عکس راوایستئ هیلۍ ته یي وویل: په دا غره کي دا لوی سوری غوندي غار وینې؟

هیلۍ وویل: هو.

استاذ وویل: دا شمشیر غار دی چي ستاسو د افغانستان په کندهار ولایت کي موقعیت لري زه غواړم ته د شمشیر غار په اړه دقیق او

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوره معلومات راټول کړي ستا پلار شاید هلته دوستان ولري هغه یو وخت یادونه راته کړې وه.

هیلې وویل: نو په دې کې د خطر کومه خبره ده؟

استاذ اوږده ساه واخیستل بیا یي وویل: داسي ویل کیږي چي دا غار د پیریانو مرکز دی.

هیله په خندا سوه بیا یي وویل: استاذه تاسو هم په دې خرافاتو او اوازو باور کوئ؟

استاذ وویل: زه باور نکوم بلکي شکمن یم پکښي چي دا اوس حقیقت لري که نه ځکه تر اوسه ددې غار پای ته هیڅوک نه دي ورغلي تر داسي حده پوري چي امریکایې ځواکونه چي په کندهار کي یي لویې پوځې اډې درلودې او زیاتره وخت یي د تاریخې ځایو په څیړنو کي تیروئ چي هر څومره وسایل یي هم درلودل بیا یي هم ونسواى کولاى چي ددې غار حقیقت معلوم کړې او څیړنې پکښي وکړي.

هیلې وویل: نو زه به څنګه معلومات راټول کړم چي هغو د دومره امکاناتو سره سره هم ونسواى کولاى چي ددې ځای حقیقت معلوم کړې؟

استاذ وویل: په تاریخې ځایونو کله کله تر څیړونکو ډیر هغه څوک معلومات لري چي ددې ساحې په شاوخوا کي اوسیږي ته به هلته ځې او د کلي د خلکو څخه به معلومات ټولوې زه تاته شمشیر غار ته د دننه ورتلو اجازه نه درکوم.

هیلې وویل: سمده استاذه زه اماده یم.

استاذ وویل: اول دي د مور او پلار سره مشوره وکه وروسته فیصله وکه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيلۍ وويل: سمده استاذه زه به ماښام ان شاءالله ورته ووايم بيابه سباته خبر درکړم.

وروسته هيلۍ د استاذ څخه خداى په امانى واخيستۍ او د خپلو ملګرو سره يي مشوره وکړه، هغو ډيره تشويق کړه او د پوره نمرو هيله يي هم ورکړل، کله چي يي ماښام پلار راغلى نو هيلۍ پر سترخوان ورته وويل: بابا زه غواړم کندهار ته ولاړه سم.

پلار يي په حيرانتيا وويل: څه؟!

هيلۍ وويل: استاذ د منوګراف موضوع راکړيده چي بايد زه د شمشير غار په نامه پر يو ځاى معلومات راټول کړم.

پلار يي وويل: ته په سد کي يي چي دا څه وايي او پوهيږې چي هغه ځاى څومره خطرناکه دى؟

هيلۍ وويل: بابا زه دننه غار ته نه ورځم د کليوالو څخه پوښتنې کوم د هغو څخه معلومات راټولوم او دا پيريان او بلاوي دا ټول مازي اوازې دي نور هيڅ نسته.

پلار يي وويل: اوازې ندي بلکي حقيقت لري بي عقلۍ زه خپله هلته تللى وم کوچنيوالي کي سخت بېرونکى ځاى دى تر اوسه هلته هيڅوک دننه نه دې ورغلي.

هيلۍ وويل: بابا ته خو پوهيږې چي هغه ستا د نيکه جان د زيږيدو ځاى دى زه غواړم د نيکه جان يادونه هم هلته محسوس کړم او ليدنه تري وکړم هيله کوم بابا ماته اجازه راکړه.

پلار يي د ډوډۍ څخه ولاړ سو په غوسه يي وويل: زه هيڅکله تاته اجازه نه درکوم چي هلته ولاړه سې.

هيلۍ وويل: بابا!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو پلار یي د ســــترخوان څخه ولاړئ او څه یي ونه ویل، کله چي ســهار ســو د هیلې د پلار وظیفې ته د تلو وخت یو ســاعت پاته وو چي هیلې خپل مور ته چي د ناشـــتې په خوړلو ور ســـره اخته وه وویل: مور ته بابا ته ووایه چي ماته اجازه راکړي.

مور یي وویل: زه نسم ورته ویلای هغه ډیر په غوسه دی.

هیلې وویل: مور ورته ووایه نو هیله کوم بابا ستا خبره مني.

مور یي وویل: هغه پریړده زه اجازه نه درکوم چي ولاړه سې.

هیلې په ژړغوني ږغ وویل: سمده نه ځم.

هیلې دا وویل او د ناشــتې خوړلو څخه ولاړه ســوه، پلار یي ولیدل چي هغې څـه ونـه خوړل او پـه ژړا ولاړه، پلار یي مور تـه وویـل: څه وسوه؟

د هیلې مور وویل: وایي چي بابا ته ووایه چي ماته اجازه راکړې ما ورته وویل چي هغه پریړده زه اجازه نه درکوم چي ولاړه سې.

د هیلې پلار وویل: نه پوهیږم په دې انجلۍ څه وسوه؟

تر څو شـــیبو وروســـته یي بیا خپلي میرمني ته وویل: یو څه یي وخوړل؟

میرمني یي وویل: یا هیڅ یي نه وخوړل.

د هیلې پلار خدمتګارې ته وویل: واخله دا ناشته د هغې اطاق ته ور وړه!

خدمتګارې ناشته د هیلې اطاق ته ور وړل خو هیلې بیرته ور جواب کړل چي زه یي نه خورم، خدمتګارې ناشـــته بیرته د هیلې د اطاق څخه را وایستل او پر سترخوان یي کښـیښـول، د هیلې پلار وویل: ولي دي بیرته راوړل؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمتګارې وويل: هغې ويل زه يي نخورم بيرته يي وېسه.

د هيلې پلار ډېر پريشانه سو تر څو شېبو وروسته د دفتر پر طرف روان سو هلته هم پريشانه وو بيا يي تليفون راواخيستی او د هيلې استاذ ته يي زنګ ووهلی کله چي هغه تليفون اوکې کړ تر روغبړ وروسته د هيلې پلار هغه ته ټوله کيسه وکړه بيا استاذ وويل: پوهيږم چي هغه ځای خطرناکه دی خو ما هيلې ته داسي ندي ويلي چي ته شمشير غار ته دننه ورسه ما خو صرف ورته وويل چي ته د شاوخوا کليو د خلکو څخه معلومات راټول کړه.

تر څه نورو خبرو اترو وروسته د هيلې پلار وويل: خير زه به فکر پر وکړم.

د هيلې پلار چي کله تليفون کښېښوئ نو تر څو شيبو فکر وروسته يي بيرته تليفون راپورته کړ او خپل د سوداګرۍ شريک ته يي زنګ ور ووهلئ، کله چي هغه تليفون اوکې کړ نو د هيلې پلار تر روغبړ وروسته ورته وويل: اجمله ستاسو کور په کندهار کي په کوم ځای کي دی؟

اجمل وويل: په عينو مېنې ښارګوټي کي دی.

د هيلې پلار وويل: او دا شمشير غار خو زما هير دی چي په کومه ساحه کي وو د کندهار؟

اجمل وويل: ولي خير دی فرشاده څه خبره ده شمشير غار څه په کوې؟

د هيلې پلار ورته ټوله کيسه وکړه بيا يي ورته وويل: نو اوس هغې ضد نيولی دی چي حتماً ځم او ته خو پوهيږې چي زما همدا يوه لور ده زياته راباندې ګرانه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجمل وویل: فرشــــاده ســـتا لور زما لور ده د خپلې لور څخه به هم زیات پام پر هغې کوم راوایستوه هیڅ خبره نه ده بې غمه اوسه زما کور خو ښـار کي دی او شـمشیر غار د کندهار په پنجوایي ولسوالۍ کي دی او خوشـبختانه زما مشـر ورور هلته شـمشـیر غار ته نیږدې اوسیږي هغه به ان شاءالله ټول معلومات ورکړې.

د هیلې پلار د اجمل څخـه مننـه وکړه بیا یي خدای په امانی ســــره واخیستی او تلیفون یي بند کړ کله چي ماښـام فرشـاد کور ته ولاړئ نو خپلي میرمني ته یي وویل: ځنګه ســو اغلې یو شـــی وخوړئ که یا؟

میرمني یي وویل: یا ټوله ورځ د اطاقه نه ده راوتلي زما ســــره یي هم خبرې نکولې.

فرشاد وویل: کندهار کي زما یو شریک دی ما نن د هغه سره په دې اړه خبرې وکړې هغـه ډاډ راکړ چي زه یي خـدمـت کي یم د خپلي لور پځیر به پام پر کوم نو ما هم پریکړه وکړه چي اجازه ورکم چي ولاړه سې ستا خوښه ده؟

میرمني یي وویل: هو چي ستاسو هر څنګه خوښه یي.

فرشاد وویل: ورسه هغې ته ووایه چي ولاړه دې سي.

کله چي د هیلې مور هغي ته د اجازې وویل نو هغه ډیره خوشـــحاله ســـوه بیا یي غوښـــتل چي د پلار څخه مننه وکړې نو ځکه بام ته د هغه سره د خبرو لپاره ور پورته سول، خو کله چي هلته ورغله نو وېلیـدل چي پلار یي ژړل، هیلـه هغـه تـه ورغلـه او تر څنـګ یي ودریدل ویویل: بابا ته ژاړې؟

پلار یي سـترګې د اوښـکو څخه پاکي کړې بیا یي وویل: یا هغه مي داغسي سترګو کي یو شی ولویدئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيلې وويل: بابا زه کوچنۍ نه يم چي پر ځان پام نسم کولای خو که بيا هم ستا او د مور نه يي خوښه زه نه ځم بابا ما ته ستا او د مور خوښه مهمه ده.

فرشاد وويل: يا لورې ته ولاړه سه زه ستا لپاره انتظامات کوم ته دي سباته کارونه سم کړه امادګې ونيسه.

هيلې د پلار لاس ښکُل کړ بيا يي مننه ځني وکړه، پلار يي هم پر تندې ښکُل کړه بيا يي ورته وويل: اوس ورسه ډوډی وخوره وږې سوې به يې!

هيلې وويل: سمده بابا تاسو هم راځئ.

فرشاد وويل: سمده ته درځه زه پسي درځم.

وروسته هيله ولاړه او په خوښۍ يي ډوډی تياره کړه تر ډوډی خوړولو وروسته يي خپل ملګرې ته زنګ ووهئ تر روغبړ وروسته يي هغې ته وويل: پلار مي اجازه راکړه اوس نو زه امادګې نيسم سبا نه بل سبا به ان شاءالله روانه سم.

ملګرې يي وويل: پخير ولاړه سې زه هم در سره تلم خو څه وکړم کورنۍ مي هيڅ اجازه نه راکوي خو بيا هم تاته ښه سفر غواړم.

هيلې د هغې څخه مننه وکړه او بيا تر څو شپبو وروسته بيده سوه، کله چي سهار سو نو تر ناشتي وروسته هيله بازار ته ولاړه او څه سودا يي د ځان لپاره واخيستل او بيرته کور ته راغله، تر حمام وروسته يي خپل د کالو بسته سمول چي مور يي اطاق ته ورغله او په مسخرو کي يي ورته وويل: لورې د ځان سره احتياط کوه ما اوريدلې دي چي کندهاريان د ښځو قدر نکوي او هغو ته د حيوان په نظر ګوري د خپل عزت ډير خيال دې ساته که چا څه بد سلوک در سره کوئ نو چيغې او نارې وهه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلې وویل: مور زه کوچنۍ نه یم چي ته ماته دا خبرې کوې.

بیا هیله موسکۍ سوه وېویل: مور زما د عزت فکر مکوه کندهاریان بچه بازان دي ښځو ته ډیر فکر نکوي.

مور یي وخندل بیا یي وویل: چپ که لیونۍ ســـتا د پلار یو نیکه هم کندهاری وو اوس به یي ستا پلار واوري.

تر ماښامه پوري هیله د سفر په امادګۍ مصروفه وه او وروسته تر امادګۍ بیده سول او سهار وختي کښینستل تر ناشتي وروسته یي د اطاق څخه خپل بستې راویستي او د پلار په موټر کي یي کښیښولي او بیا د مور او پلار ســره د هوایي میدان پر طرف روانه ســول تر ټکیټ او ویزې چیک کولو وروسته خدمتګار وویل: ستاسو طیاره پرواز ته اماده ده مهرباني ځان ور ورسوئ.

هیلې وویل: سمده.

وروسته هیلې د خپل مور او پلار څخه خدای په اماني واخیستل او روانه ســول، د هغي په تلو فرشـــاد میرمني ته وویل: زه به موټر د پارکینګ څخه راوباسم.

کله چي هغه روان سو نو میرمن یي هم سمدستي پسي روانه سول کله چي دباندي ووتل نو میرمني یي ولیدل چي فرشاد موټر ته څنګ اچولی دی ژاړي میرمني یي ورته وویل: زموږ لور مړه ســوې نده بیرته راځي د یو څو ورځو خبره ده.

فرشـــــاد خپل میرمن پـه غیږ کي ونیول او یو و بل ته یي ډاډګیرنه ورکول، هیله په طیاره کي خپل پر چوکۍ کښــینســـتل او بیا تر څو شیبو وروسته طیارې پرواز وکړ، د طیاري په پرواز سره د هیلې مور او پلار ورته وکتل او بیا پریشانه دواړه د کور پر طرف روان سول تر څو ساعتو پرواز وروسته طیاره د کندهار په میدان هوایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي کښېنستل پیلوټ وویل: د کندهار ولایت د احمدشاه بابا هوایي میدان ته پخیر راورسیدو د کښته کیدلو لپاره اماده سئ.

ټول اماده سول او بیا د طیاري تر دریدو وروسته ټول کښته سول، هیله د کښته کیدو سره سم څه وارخطا غوندي سوه خو چي د هوایي میدان د کارکونکو مسکا یي ولیدل چي یو او بل ته یي په مسکا خبري سره کولي زړه ډاډه سو او بیا د ترمینل پر طرف روانه سول کله چي تر ترمینل ووتل نو ټکسیوان ورته وویل: السلام علیکم خوري.

هیلې وویل: وعلیکم السلام.

ټکسیوان وویل: راځه خور زه به دې تر دروازې ورسوم ځکه دروازه د ترمینل څخه لیري ده.

هیلې وویل: زما د پلار دوست راغلی دی هغه به اوس راسي.

ټکسوان وویل: تر دروازي پوري همدا ټکسیاني دي د دروازي مخته به هغه درته انتظار یي راځه زه به دي تر دروازې ورسوم.

هیلې ور سره ومنل او بیا په ټکسي کي کښېنستل او روان سول په لاره کي ټکسوان وویل: خوري اول وار دي دی چي کندهار ته راغلې یي؟

هیلې وویل: هو.

تر څه تګ وروسته ټکسوان موټر د یو دوکان مخته ودروئ بیا کښته سو او دوکان ته ننوتئ هیله حیرانه سول چي دا څه کوي خو تر څو شیبو وروسته ټکسوان راووتئ پلاس کي یي د اوبو بوتل او یو کیک ور سره وو هیلې ته یي د ټکسي د کلکین څخه ونیول ورته وېویل: خور دا وخوره ته به وږې سوې یې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيلې اوبه او کيک څني واخيستل او ترڅنګ يي کښيښول فکر يي کوئ چي داسي نه د نشي دوا يي پکښي اچولي يي نو ځکه يي ونه خوړل.

ټکسوان چي کله ټکسي کي کښينستی بيا يي وويل: وبخښه خور همدا مي په وس کي وه د ځو ورځو راهيسي همدلته بيکاره ولاړ يو کله چي نظام واوښتئ نو په اونيو اونيو پرواز او مسافر نه يي پيسي مي نه دي پيدا کړي که نه ډير څه مي درته را اخيستل.

هيله د ټکسوان پر مهربانۍ حيرانه سول بيا يي وويل: نه وروره هيڅ خبره نه ده همدا کفايت کوي مننه.

تر ځو شيبو وروسته دروازه راورسيدل ټکسوان وويل: خور دروازه راورسيدل تاسو درځئ زه به بستې پسي درووړم.

ټکسوان بستې راکښته کړې او تر دروازې پوري يي د هيلې سره ويوړي، کله چي روانيدئ نو هيلې ورته وويل: څومره پيسې درکړم.

ټکسوان موسکی سو بيا يي وويل: تاسو کندهار ته اول وار راغلي ياست او مور د ميلمنو څخه پيسې نغواړو.

هيله حيرانه سول بيا يي وويل: نه نه تاسوووايست څومره درکړم.

ټکسوان وويل: يا خور ما وويل چي مور د ميلمنو څخه پيسې نغواړو.

هيلې ورته وويل: تاسو جالب خلک ياست د ځو ورځو راهيسي دلته ولاړ هم ياست او څه ګټه وټه مو هم نده کړې او د ميلمنو څخه پيسې هم نغواړئ نو ستاسو کورنۍ به څه خوري که تاسو زما څخه پيسې وانخلئ نو زه به سخته خوابدې سم.

ټکسوان موسکی سو بيا يي وويل: يا يا خور خدای دي نکوي چي تاسو به زما څخه خوابدې کيږئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا هیلې د بټوې څخه سل ډالر راوکښلي او ټکسوان ته یي ورکړي ورته ویویل: ها واخله بس دي همدومره که نوري درکړم؟

ټکسوان وویل: یا خور دا خو ډیري زیاتي دي زما ډیري لږ پیسې کیږي دا واخله او لږ راکړه.

هیلې ورته وویل: ټولي واخله د خور لخوا یي تحفه وګڼه که دې بیرته راواپس کړې نو زه به سخته خفه سم.

ټکسوان وویل: مننه خوري الله دي خوشحاله لره.

هیله د موټره روانه سوه او د دروازې پر طرف رهي سول کله چي دروازې ته ورسیدل نو د پلار ملګری یي اجمل ورته راغلی ویویل: که تیروتلی نه یم تاسو به هیله یاست؟

هیلې وویل: هو کاکا زه یم.

اجمل تر روغبړ وروسته وویل: زما سره راځی!

هیله په اجمل پسي روانه سول او تر څه تګ وروسته اجمل د موټر دروازه خلاصه کړل هیلې ته یی وویل: دا بسته ماته راکه شاته به یي کښیږدم ته موټر ته پورته سه.

هیلې بسته ورکړل او بیا تر څو شیبو وروسته د ښار پر طرف روان سول.

په لاره کي اجمل وویل: ښنګه سو سفر دي پخیر سو کوم مشکل خو به نه وو؟

هیلې وویل: یا کاکا ښه وو هیڅ مشکل نه وو.

بیا هیلې وویل: موږ اوس چیري ځو کاکا؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجمل وویل: اوس یو وار زموږ کور ته ځو چې یو ورځ و دوې دې استراحت وکړ بیا به دې د شمشیر غار د لیدو لپاره پنجوایې ولسوالۍ ته زما د مشر ورور کورته بوځم د هغه کور هلته دی.

هیلې وویل: ښه ښه ستاسو کور هلته نه دی؟

اجمل وویل: یا زما کاروبار ښار کې دی نو ځکه هره ورځ بیا هلته نسوای تللای زما کور په عینو مېنه کې دی دا د هوایي میدان سړک چې خلاص سي بیا د کابل او بولدک ولسوالۍ دوه لارې (دوراهي) مخته راځي د کابل پر سړک باندي عینو مېنه ده چې په کوچنۍ امریکا هم مشهوره ده.

هیله موسکۍ سوه بیا یې وویل: کوچنۍ امریکا څنګه؟

اجمل وویل: عینو مېنه داسې یو ساحه ده چې کورونه یې ټول پر خاریجي نقشه جوړ دي نو ځکه ورته کوچنۍ امریکا وایي.

تر څو شیبو وروسته عینو مېنه راورسیدل، اجمل موټر کورته ننایستئ، تر کښته کیدو وروسته د اجمل کورنۍ د هیلې تود هرکلی ووایه بیا یې کور ته دننه دعوت کړل، تر معرفت وروسته د اجمل میرمني وویل: هیلې ته به ستړې سوې یې هغه مخامخ ستا اطاق دی هلته ولاړه سه حمام هر څه سهولت په کښې سته که بیا هم څه ته اړتیا سوه مازي ږغ راکوه.

هیلې وویل: مننه خاله جاني ژوندۍ اوسې.

بیا هیله اطاق ته ولاړل تر حمام وروسته خدمتګاره راغله ویویل: اغلې تاسو ته ډوډۍ همدلته برابره کړم که یې دباندي د ټولو سره خورې؟

هیلې وویل: زه درځم د ټولو سره به یې وخورم.

خدمتګارې وویل: سمده اغلې ډوډۍ نوره تیاریږي بیا راسئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلۍ وویل: سمده تاسو درځئ زه درځم.

تر ځان تیارولو وروسته هیله د ډوډی خوړلو لپاره دباندي ور ووتل او پر سترخوان ورسره کښینستل، پر سترخوان ټولو د هیلۍ مخته خوراکي شـــیان ور اړول یوې بـه ویل هیلۍ دا وخوره بلي به ویل هیلۍ دا وخوره، هیله به موسکۍ سوه ویل به یي چي بس ده نور مي زړه نـه ورته کیږي خو هغو به نور ور اړول، هیله تر زیاتي ډوډۍ خوړلو وروسته ولاړل بیده سول، د همدې ورځې تر تیریدو وروسته هیلۍ اجمل ته وویل: کاکا نور به زه خپل منوګراف شروع کړم هیله کوم ما مي تر هدفه ورسوئ.

اجمل وویل: یو څـه وخت اســـتراحت وکه بیابه دي ولســـوالۍ ته ورسوم.

هیلۍ وویل: استراحت مي وکړ نور ضرورت نسته ورته بیابه هلته هم استراحت وکړم.

اجمل وویل: سـمده چي څنګه سـتاسـو خوښــه یي هلته زما د مشــر ورور کور دی ته به د هغه سره اوسیږې.

هیلۍ وویل: سمده کاکا.

اجمل وویل: ته ورسه ځان تیار که زه به موټر تیار کم.

هیلۍ وویل: صحي دی.

هیلۍ ځان تیار کړ بیا د تګ لپاره دباندي ووتل موټر تیار وو هیلۍ د ټولو څخه خدای په امانی واخیســـتۍ او بیا د پنجوایي ولســـوالۍ پر طرف روان سول، تر یو ساعت مزل وروسته د پنجوایې ولسوالۍ بازار ته ورسـیدل او بیا د شـمشـیر غار د کلي پر طرف وګرځیدل چي تر څو شـبېو وروســته کلی راورســیدی اجمل وویل: دا زموږ پلرنۍ کلی دی زه هم دلې پیدا سوی یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلې وویل: ماشاءالله ډیر ښایسته کلی دی.

وروســـته یو لوی د کلا پخیر کور راورســـیدی اجمل موټر په هغه کور دننه کړ د موټر په لیدو ټولو کوچنیانو نارې کړې: هلئ هغه ده هیله او کاکا راغله هغه دی هیله او کاکا راغله.

په دې سره څو ښځې او نارینه چې یو په تنه لوی پوخ عمره سړی هم ور ســره وو په موســکا دباندي راووتل هیلې په موســکا وویل: کاکا د دوی زما نوم څه زده دی؟

اجمل هم موسکی سو بیا یي وویل: کله چي ستا پلار ماته وویل چي تاسو شمشیر غار ته راځی نو ما دوی هم خبر کړل نن سهار مي بیا زنـګ ور تـه راووهلی چي موږ در روانیږو نو ځکه ټول درتـه پـه تمه وه.

کله چي اجمل او هیله د موټره کښته سول ټولي ښځې د هیلې سـره په روغبړ اخته سوې اجمل هم خپل مشـر ورور ته ورغلی لاس یي ور ښکُل کړ کله چي هیله د ښځو د روغبړه فارغه سول اجمل ورته وویل: هیلې دا زما مشــر ورور قلندر خان دی موږ ورته مشــر لالا وایو.

هیلې د قلندر خان سره روغبړ وکړ او د هغه د عزت لپاره یي لاس ورته ښـــکُل کړ قلندر خان هغه پر تندې ښـــکُل کړل بیا یي وویل: ژوندئ اوسې لوري زموږ دا کوچنئ جونګړې ته ښه راغلاست.

هیلې وویل: یا کاکا ســتاســو کور ماشــاءالله ډیر ښــایســته دی په ټول کلې کي معلوم دی موږ چي کله کلې ته را داخل سوو او دا کور مو ولیدی نو پوه سوم چي دا به د اجمل کاکا دوی کور وي.

قلندر خان په خندا سو بیا یي وویل: افرین لورې ډیره چالاکه یي.

هیلې په موسکا وویل: مننه کاکا.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجمل خپل ورور ته وويل: مشـر لالا زه ځم چي کار لرم که د هيلۍ کوم څـه تـه اړتيـا کيـدل نو بيـا يو زنـګ راوهئ زه بـه يي ورتـه را رسوم.

قلندر خان وويل: هيله يوازي ســتا نه بلکي زموږ هم ميلمه ده او ته خو پوهيږې چي موږ د نيکه ګـانو څخـه دا رواج لرو چي خپلـه کـه وږي هم بيـديږو خو ميلمـه تـه پـه مـاړه نس ډوډۍ ورکوو ددې چي هره اړتيا وه زه يي ورپوره کوم ته ځني خلاص يي.

اجمل وويل: مننه مشر لالا.

قلندر خان وويل: چيري ځې خو دلته يو څو ورځې راسره پاته سه.

اجمل وويل: يا مشـر لالا هلته مي ښـار کي کارونه ډير پاتـه دي هغه سرته رسوم چي زه نه يم ټول نيمګړې پاته وي.

قلندر خان وويل: اځه نو ورسه د هيلې د خدمت لخوا بيغمه اوسه.

بيا اجمل هيلې ته وويل: هيلې زه ځم په اونۍ کي يو وار د جمعې په ورځ راځم احوال دي اخلم همدلته در ســره پاته کيدم خو باور وکړه چي سخت مصروفيات دي.

هيلې وويل: يا کاکا کومه خبره نه ده تاســو ورســئ خپل کارونه مو وکړئ مشر لالا سته هغه ته بيا که کوم څه ته اړتيا وه وايم.

وروسته اجمل د ټولو څخه خدای په امانی واخيستی او ولاړئ

قلنـدر خـان خپلي ميرمني تـه ويـل: هيلـه لور بوځـه خپـل اطـاق ور وښيه هر اطاق چي ددې خوښ وو ور خالي يي کړه.

ميرمني يي وويل: صحي دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قلندر خان میرمني هیله دننه د کور صـالون ته بوتله بیا یي وویل: دا لاندې اطـاقونه دې خوښ دي که لوړ چي سـتا هر یو خوښ یي هغه به زه زما مړندو ته ووایم چي در خالي یي کړې.

هیلې وویل: هغه لوړ اطاقونه خالي دي؟

د قلندر خان میرمني وویل: هو هغه خالي دي هغه زما هم ستا لپاره خوښ دي ځکه هغه لوړ دي د کور دباندي باغونه او بغلته یي غرونه هم معلومیږي.

هیلې وویل: صحي دی خاله هغه اطاق مي خوښ دی.

د قلندر خان میرمني خپل مړور ته وویل: هغه لوړ اطاق دي صـفا کړیدی لورې؟

مړور یي وویل: هو مور جاني صفا مي کړ.

د قلندر خان میرمني هیلې ته وویل: راځه هغه اطاق وګوره.

کله چي هیله او د قلندر خان میرمن لوړ پورته سول نو د هیلې اطاق ته ننوتل هیلې چي اطاق او د اطاق په کلکین کي دباندي منظره ولیدل نو ډیره خوشحاله سول بیا یي وویل: واو ځومره ښکلې منظره ډیر ښایسته اطاق دی ډیر مي خوښ سو همدا صحی دی خاله جاني.

د قلندر خان میرمني وویل: بیا هم لوري که دي نسو خوښ راته وایه داسي یي وګڼه لکه خپل کور چي دي وي.

هیلې وویل: ډیره مننه خاله جاني سمه ده که مي نسو خوښ بیا به درته ووایم.

وروسته د قلندر خان میرمن ولاړه هیلې خپل سامان د بستي راویستئ او په اطاق کي یي ځای پر ځای کړ بیا د څو شیبو لپاره پر کټ پریوتل د استراحت لپاره کله چي د هیلې سترګي پټې سوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو خوب کي يي وليدل چي دوه لوی سپيان پسي ځغلي دا چغې وهي چي ومي ژغورئ ومي ژغورئ، بيا يي پلار ور پسي ناره کړه چي نـه مي درتـه وويل چي مـه ځـه خو تـا نـه منل بيا چي کله خوب کي سپيان ور ورسيدل او پر دې يي حمله وکړه نو په دي وخت کي يي لويه چغه وکړه او د خوبه راکښـينسـتل شـاوخوا يي وکتل پر مخ يي خولې رايله وې بيا يي د ځان سره وخندل تر څو شـېبو وروستـه يي د اطاق دروازه خلاصه سول خدمتگارې وويل: ډوډۍ تياره ده.

هيلې وويل: سمده درځم.

تر څو شـېبو وروستـه چي کله هيله د ډوډی لپاره لاندې کښتـه سـول نو وېليدل چي په صـالون کي سـترخوان اوار دی ټول ورتـه ناسـت دي او دې ته انتظار دي، کله چي دا سترخوان ته ورسيدل نو قلندر خان وويل: هيلې لورې تاسو زموږ سره دلته يو ځای ډوډۍ خوری او که جلا ســترخوان درته اوار کړې زموږ کندهاريانو همدا رواج دی چي ټول يو ځای او پر سترخوان ډوډۍ خورو که ستا دا زموږ رواج نه يي خوښ ميز او چوکۍ هم ســـته تاته به پر ميز ډوډۍ در تياره کړې.

هيلې وويل: يا کاکا ماته سـتاسـو رواج ډير ښــه خوند راکوي زه هم افغانۍ يم خو دا چي بلـه ټولنـه کي اوســـيږم او هلتـه زيږيدلې يم نو ځکه څه ناڅه خپل رواجونه راڅخه پاته سوېدي.

بيا هيله د قلندر خان د يوې مږور تر څنگ کښـيناســتل او په ډوډۍ خوړولو يي شـروع وکړه تر څو شـېبو وروسـتـه د قلندر خان زوی ســديس خپل د ميرمني عايشـــې مختـه غوښـــي ور واړولې هغي په کرار اواز ورته وويل: واخله ويخوره مه يي را اړوه ماته.

سديس وويل: يا يا واخله ته يي وخوره ما ډيري وخوړلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشـــې وویل: همداســـي وايي زما در پکښـــي فکر وو نه دي دي خوړلي ماته دي را ساتلي وې.

سدیس وویل: واخله نو کنه بیا خفه کیږم.

هیلې د دوی خبرې اوریدلي بیا عایشې هغه غوښي واخیستي او خپل مخته يې کښیښولي بیا يې هیله په څنګل کرار ووهل ورته ویویل: دا وخوره.

هیلې وویل: یا مننه دا دی دلته زما غاب کي هم سته.

هیلې تر څو شېبو وروسته عایشې ته وویل: څومره وخت مو د واده کیږي؟

عایشه حیرانه سول بیا يي وویل: څه؟

هیله موسـکۍ سـوه بیا يي وویل: سـتا او د خاوند دي څومره وخت د واده کیږي؟

عایشې وویل: تقریباً لس کاله کیږي.

هیله حیرانه سـول بیا يي وویل: ماشـاءالله څومره ښـه تر اوسـه مو مینه دا دی هم هغسي د پخوا پځیر ده داسي نه معلومیږي لکه ستاسو د واده چي لس کاله تیر سوي وي.

عایشـــه وشـــرمیدل بیا يي مخ د هیلې څخه واړوئ تر ډوډۍ خوړلو وروسـته چي کله سـترخوان ټول سـو نو قلندر خان ووتی او تر یو درختي لاندي کښـــینســـتی هیله چي خپل اطاق ته ولاړه نو د کلکین څخه دباندي یي قلندر خان ولیدئ بیا يي قلم او کتابچه واخیستل او د قلندر خان خواته ورغله تر سـلام وروسـته يي تر څنګ کښـینسـتل ویویل: کاکا زه به په خپل کار شـروع وکړم غواړم معلومات ولیکم نو تاسـو د شـمشـیر غار په اړه معلومات راکړی او د هغه تر څنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو ایست چي کله ځو چي شمشیر غار د دننه ووینو هلته ننداره وکړم او بیا معلومات ولیکم.

قلندر خان وویل: هیلۍ لوري ته زموږ میلمنه یي الله دي تل راوله همدا ستا خپل کور دی چي هر څومره وخت تیروې موږ خوشحاله کیږو خو لورې ستا په خاطر وایم چي ددې خطرناکي موضوع تیره سه ولي ناحقه خپل ژوند بربادوې زموږ د کور څخه دریم کور دی د هغه کور یو ځوان هلته مابښامي مهال تللی وو خاشاک یي ټولول هلته بیریدلی وو اوس یي عصاب د لاسه ورکړیدي لیونی دی په ځنځیرانو یي تړلی دی.

بیا قلندر خان وویل: داسي ۱۲ کاله مخکي د کلي څو ځوانانو غوښتل دننه غار ته ننوځي او هلته چي ویل کیږي سره زره او خزاني دي هغه راوباسي خو کله چي دننه ورغله هلته ورک سوه څو کلونه ورک وه چي بیا یي کورنیو یو بزرګ او د خدای ولي پیر صاحب ته ډیري زاری او ننواتي کړې وې چي راسره ولاړ سه دننه غار ته او ددي ځوانانو معلومات وکړه راسره بیا هغه ور سره تللی وو چي تر څه تګ وروسته یي د هغو ځوانانو هډوکي پیدا کړل دې غار ته تر اوسه څوک تر ډیره ندي ورغلي.

هیلۍ وویل: تاسو څه فکر کوئ چي هلته به څوک وي کاکا؟

قلندر خان وویل: د اولیاؤ کرامو له قوله دا د پیریانو او جنیاتو یو لوی ښار دی ځکه د غار په شروع کي هم معلومیږي چي لوی لوی حوضونه او برجونه دي او د یو ښار په شکل معلومیږي د کندهار مشهوره پیر بابا صاحب رحمة الله علیه چي په ارغنداب ولسوالۍ کي یي مقبره ده هغه او یو مُرید ملګری یي دې غار ته څو کلونه وړاندې دننه ورغلي وه کله چي دننه ورتله نو بابا صاحب خپل ملګري ته وویل چي ګوره تر شا راپسي سه مګر چي پام دي وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي هيڅ شـــي ته هم لاس ور نه وړې خو کله چي مخته تللي وه نو هلته د ســـرو زرو خښــتې پرتې وې د بابا صـــاحب ملګري د بابا صاحب په پټه يوه خښته را اخيستي وه تر څه مزل وروسته چي بابا صاحب خپل ملګري ته وکتل نو هغه روان وو خو سر يي نه وو بيا يي د الله جل جلاله په مرسته او خپل په کرامت د خپل ملګري سر بيرته د هغه پر تن ور کښيښوئ او سخت يي تحقير کړ.

هيلې د قلندر خان خبرې واوريدي بيا تر څه نورو خبرو وروســـته خپل اطاق ته ولاړه هلته يي د ځان سره وويل: دا څومره ناپوه خلک دي چي پر داسي خبرو باور کوي نه پوهيږم چي اوس څه وليکم که دا خبرې وليکم نو هلته به په پوهنتون کي د ټولو د پســـخند ســـم او ټوکې به راباندي شروع کړې دا کندهاريان خو هم څه وايم ټول يي پير پرست او زيارت پرست دي خير يو څه به وليکم خو دا اضـافه خبرې بـه ځني ليري کړم کـه نـه دوی خو د خندا دي تر څنګ به ما هم د خندا کړې.

هيلې په ليکلو شروع وکړه تر څو شپږو وروسته د قلندر خان ميرمن اطـاق تـه ورغلـه هيلې تـه يي وويـل: ها لورې دا انار واخله ويخوره کندهاري انار دي.

هيلې وويل: تاسو تر ما مشراني ياست دومره تکليف مکوئ؟

د قلنـدر خـان ميرمنـي وويـل: مور د ميلمـه خدمت کول د ځـان ويـاړ ګڼو او په دې سره خوشحاليږو.

هيلې وويل: خاله د انار ولي داســي کلک دي او اوس خو يي موســم هم ندی نو دا بيا څنګه پاخه سول؟

د قلندر خان ميرمني وويل: کله چي د انارو د ختميدو وخت ســي نو بيـا زمور نـارينـه يو څو درختې د کور لپـاره پريږدي د ژمي لپـاره مور خو يخچالونـه نلرو د ميوو لپاره بيا يي ځني خلک د خاشــو منځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي ایږدي او تر خاورو لاندي یي ښـــخوي ځني یي بیا په اطاقونو کي راځړوي تر ژمي پوري بیـا یي ژمي کي خوري موږ اطـاقونو کي راځړولي دي نو ځکه داسـي کلک دي هغه چي په خاشـو کي په مځکه کي ښخیږي هغه بیا داسي وي لکه تازه چي شکیدلي وي.

هیله حیرانه سول بیا یي وویل: دا خو ډیر جالبه تخنیک دی.

تر څه باندار وروسـته د قلندر خان میرمن ولاړل هیلې انار په خوند سره وخوړل تر څو شپېو وروسته یي بیا په لیکنه پیل وکړ کله چي ماپښـین سـو نو یو کوچنی اطاق ته ورغلی ویویل: هیلې خور نیکه جان وایي راځه ځو شمشیر غار ته.

هیلې وویل: سمده ته درځه زه پسي در روانه یم.

تر څو شـپېو وروسـته چي کله هیله لاندي ور کښـته سـول نو قلندر خـان ورتـه وویـل: راځـه لورې بیـا مـازدیګر کیږي اوس بـه وختي ورسو د نږدي به یي و وینې.

هیلې وویل: سمده کاکا.

قلندر خان خپلي میرمني ته وویل: راځه ته هم راســـره ولاړه ســـه مرندو ته دي هم ووایه هغو به هم دیغت کړی وي.

د قلندر خان میرمني خپل مرندو ته اشاره وکړه چي راځی هغوی را رواني ســـوې بیا قلندر خـان هیلې تـه وویل: راځه لورې دوی لار لیدلې ده ما و تا به روان سو دوی به راپسي راسي.

هیلـه او قلنـدر خـان روان ســـول پر لارې قلنـدر خـان هیلې تـه خپل جایدادونه او مځکي ور ښولي معلومات یي ورکول چي تر څو شپېو وروسـته غر راورسیدی چي په بغل کي یي کوچنی لار ورختلې وه د ختلو مخکي قلندر خان یو نفر ته ور ناره کړه ویویل: عبدالله؟

عبدالله وویل: ها ملک صاحب.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلندر خان وویل: زه او دا میلمنه او کورنۍ مو دا غره ته خیژو شمشیر غار ته ستاسو کور تر غره لاندي دی بنځینوو ته دي ووایه چي د یو څه وخت لپاره اطاقونو ته ننوځي.

عبدالله وویل: سمده ملک صاحب زه به ورته ووایم او دا میلمنه خور داسي معلومیږي لکه چي د خاریج څخه راغلې ده.

قلندر خان وویل: هو د اجمل د ملګرې لور ده د شمشیر غار لیدو ته راغلې ده.

عبدالله وویل: بیا خو نو باید زموږ میلمنه هم سي یو ښه کورنۍ چرګ لرم که زموږ سره میلمنه کیږي خو زه به یي کور کي ورته حلال کړم که نه نو بیابه یي ستاسو کورته در ولیږم.

قلندر خان وویل: یا ژوندی اوسې هر څه سته کور کي.

عبدالله وویل: یا داسي نسي کیدای تاسو غره ته وخیژئ چي راکښته کیږئ ان شاءالله چرګ به حلال او د ښکو پاک سوی وي.

قلندر خان وویل: سمده موږ به ورسو بیا ناوخته کیږي.

عبدالله وویل: پر الله مو سپارم.

قلندر خان څو شیبې انتظار وو بیا یي هیلې ته وویل: راځه لورې.

بیا ټول غره ته وختل تر څو شیبو وروسته یو دره راورسیدل په دې دره کي چي څه مخته ولاړل نو شمشیر غار راورسیدئ کله چي دننه ورغله نو د دوی په ورتګ سره ډیر شوپرکان راووتل د غاره، هیلې خپل موبایل راویستئ عکسونه یي اخیستل چي په تګ تګ کي دننه غار ته ولاړه بیا قلندر خان وویل: هیلې لورې راووځه بیرته دننه مه ځه.

هیلې وویل: سمده کاکا.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په غار کي دننه تیاره وه هیڅ نه معلومیدل خو په سر کي داسي څه معلومیدل چي فکر کیدی د یو ودانۍ میلان ولاړ دي او فکر نکیږي چي دا ځای طبعي هم داسي جوړ دی، تر څو شېبو وروسته مازدیګر سو قلندر خان پر خپلي کورنۍ ږغ وکړ چي نور درځئ، هغوی ټولي ولاړې سوې او د کور پر طرف روان سول کله چي تر غره کښته سول نو عبدالله ورته ولاړ وو د هیلې سره تر روغبړ وروسته یې قلندر خان ته حلال سوی چرګ ورکړ ورته ویویل: خان صاحب دا چرګ دا زموږ میلمني خور ته ور پوخ کړه.

هیلې وویل: ولي مو ورور جانه تکلیف کوئ؟

عبدالله وویل: یا خور هیڅ تکلیف نه دی میلمه د خدای رحمت دی موږ یې کورو ته راتګ یو خوشبختي ګڼو.

کله چي ماښام سو تر ډوډۍ خوړلو او څه مجلس وروسته هیله خپل اطاق ته ولاړه د قلندر خان یو مږور هم د هغي اطاقه ته ورغله تر څو شېبو پوري یې د هیلې سره بانډار وکړ بیا یې ورته وویل: سمده هیلې خور زه ځم خاوند به مي راته انتظار یي ته به هم نوره بیدیږې.

هیلې وویل: هو یو څه لیکنه کوم بیا بیدیږم تاسو ته ښه شپه غواړم.

بیا د قلندر خان مږور ولاړه هیله په خپل اطاق کي یوازي پاته سوه، هیله په لیکنه بوخته وه چي ددې د اطاق د کلکین پر مخامخ په درخته کي د یوې چوغکې ږغ سو د هیلې ورته فکر نه وو خو د هغي چوغکې زیاتو ږغو د هیلې پام ور واړوئ کله چي هیلې هغه چوغکې ته وکتل نو هغه چوغکه هم هیلې ته ګوري او نارې وهي هیله حیرانه سول چي دا مهال کله چوغکې وي چي دا چوغکه دلته نارې وهي خو وروسته یې فکر بیرته خپل لیکني ته سو خو تر څو شېبو وروسته نورې چوغکې هم هغې درختي ته راغلې او ږغونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يي سول هيلې يو وار بيا درختي ته وکتل هلته يي وليدل چي پر هغه اولي چوغکې نوري چوغکې چاپيره دي د هيلې د اطاق طرف ته ګوري او ناري وهي بيا ټولي والوتلي او ولاړې هيلې هم تر څو شېبو وروسته خپل کتابچه بنده کړه او کټ ته ولاړه چي بيده سي کله چي يي سترګي پټې سوې نو هغه چوغکه بيا يوازې راغله او په درخته کي يي نارې کړې خو چي وېليدل هيله کلکين ته نږدي نسته نو کلکين ته نږدي کښېنستل او نارې يي کړې خو هيله بيده وه بيا تر څو شېبو هلته ارامه ولاړه وه بيا والوتل کله چي سهار سو هيله د اذان پر ږغ د خوبه راکښېنستل چي غوږ يي ونيوئ نو دباندي د يو څه ږغ وو کله چي يي کلکين کي وکتل نو قلندر خان د څاه څخه اوبه راکښلي ميرمني يي د اوبو لوښې ورته نيولي وه ډکول يي هيلې هغو ته وکتل وروسته خپل کټ ته راغله او پريوتل تر څو شېبو همداسي پرته وه چي بيا رڼا سوه او دباندي ووتل، کله چي د څاه خواته ورغله د قلندر خان ميرمني د اوبو لوښی ورته ونيوئ ويويل: واخله لورې په دې اوبو اودس وکړه.

هيلې لوښی واخيستی او د تشناب په طرف ولاړه تر اودس او لمانځه وروسته چي کله دباندي ووتل نو وېليدل چي ټول د سهار چايو ته ناست وه چای يې خوړلې هيله يي هم تر څنګ کښېنستل قلندر خان وويل: څنګه سو هيلې لورې شپه دي پخير سوه؟

هيلې وويل: هو کاکا پخير سوه پر تاسو هم پخير سوه؟

قلندر خان وويل: هو الحمدالله پخير سوه.

هيلې تر چايو خوړلو وروسته خپل کتابچه واخيستل او ليکنه يي شروع کړه بيا د کور څخه دباندي د قلندر خان د يو زوی سره ولاړل او د کليوالو سره يي خبرې اترې وکړې د هغو څخه به يي د شمشير غار په اړه معلومات پوښتل کليوالو به معلومات ورکول او

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هیلې لیکل کله چې مابنـام سـو هیلې خپل لیکنې اصـلاح کولې چې یو وار بیا د تیري ورځې د چوغکې ږغ ســـو خو د هیلې ورته فکر نســـو بیا تر څو شـــپېو وروســـته هغه چوغکه د هیلې د اطاق کلکین تـه راغلـه او نـارې یې کړې د هغـه د ږغ پـه اوریـدو هیلـه حیرانـه ســـول بیـا یې پـه حیرانتیـا د هغـه چوغکې خواته وکتل هغه چوغکـه هیلې تـه ګورې او نـارې وهي خو کلـه چې یې ســـترګې د هیلې د سترګو سره برابرې سولې نو نارې وهل یې پریښول او بیا تر څو شپېو وروسته والوتل هیله ولاړه سوه او پسي وېکتل چې هغه چیري ولاړه کله چې یې هغه ولیدل نو هغه د شـمشـیر غار خواته روانـه وه هیلې هغي چوغکې تـه کتـل چې یو دم یې د اطـاق دروازه خلاصــه ســول هیله په دې ســره ســخته وبیریدل خو چې شــا ته یي وکتل عایشه وه عایشه هم حیرانه سول چې هیله ولي وبیریدل بیا یي ورتـه وویل: څه خبره ده هیلې خور؟

هیلې وویل: هیڅ نـه.

عایشې وویل: نو بیا ولـي وبیریدي؟

هیلې وویل: هغه عایشـــې! د تیري ورځې راهیســـي دلته یو چوغکه راسي ماته ګوري او ناري وهي مخکي هلته په درخته کي کښینستل خو نن دلته کلکین ته راغله ماته یي کتل او نارې یي وهلي.

عایشـې وویل: دلته باغونـه او مځکي دي شـایـد د هغو څخه را الوتـي وي دا خو ښــار نه دی صـــحرا ده مرغان او الوتونکي ډیر لري خو بیا هم که هر وخت بیریدي ماته وایه زه درتـه راځم که ســتا خوښـــه وي زه به همدلته در سره بیدیږم.

هیلې وویل: ښـــه خبره ده همدلته بیدیږه خو زه د شـــپې تر ناوخته ناســته یم ته به راســره بدخابه ســې او ســتا خاوند به اجازه هم نه درکوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشې وویل: یا خور کومه خبره نه ده زه در سره بیدیږم خاوند مي هیڅ نه وایي.

هیلۍ وویل: سمده.

بیا عایشـــې خپل بیســـتره راوړه او لاندي یي هواره کړه هیلۍ ورته وویل: پر کټ پریوزه زه به لاندي بیده سم.

عـایشــــې وویل: یـا مـاتـه پر کـټ خوب نـه راځي زه همـدلتـه لانـدي بیدیږم.

بیا تر څه باندار وروســته هیله او عایشــه بیدې ســوې تر څو شــپېو وروسته بیا هغه چوغکه راغله خو چي وېلیدل هیله بیده ده نو نارې یي ونه وهلې تر څو شــپېو یي هیلې ته کتل بیا یي د عایشـــې خواته وکتل او د ځان سره یي کرار ناره وکړه بیا والوتل.

سـهار تر ناشتې خوړلو وروسته د کور په غولې کي قلندر خان خپل یو زوی تـه چي مختـه یي ناســـت وو نصـــیحت کاوه ورتـه ویویل: داغسي لټ عادت سوې کار نکوې ټوله ورځ ته یي همدا فیسبوک او ګیمونه دي چي ګورې یي.

تر څه نور نصــیحت وروســته قلندر خان څادر پر اوږه واچوئ او دبـانـدي ووتـئ هیلـه د قلـنـدر خـان د زوی محمود خـواتـه ورغلـه ورتـه ویویل: کاکا ولي داسي دردیدلی وو درته؟

محمود وویـل: هر کلـه چي مي وویني همـدا خبرې راتـه کوي اوس یي ددي کوره زړه رامـات کړیـدی چي نور ددي کوره لیري ولاړ سم.

هیلې وویـل: لیونیـه د هیڅ یو پلار پر زوی بـد الفـاظ نـه دي فیرزو هغه خو ســتا لپاره وایي نیت کتل او ګیم کول یو داســي مصــروفیت دی چي کلـه څوک پـه معتـاد ســـي نو هر څـه ورڅخـه واخلي یعني

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاروبار یي ځني پاته یي د کورنۍ سره ناسته ولاړه ځني پاته یي رواني حالت ته څوک بیایي په ژور خپګان یي اخته کوي داسي په سل هاوه نور تاوانونه لري.

محمود وویل: هیلې خور کار په پیسو کیږي زه چي بابا ته وایم چي پیسې راکړه خو دی یي نه راکوي هلته بیا راته وایي چي لټ یي کار نکوې زه کار په څه شي وکړم؟

هیلې وویل: د کار لپاره پیسو ته نه بلکي تجربې ته اړتیا ده چي تجربه ولرې هر څوک به پیسې په زاریو درکوي کاکا جان پوهیږي چي تاسو په کوم کار کي تجربه نلرئ نو ځکه پیسي نه درکوي ته په یو کار کي تجربه تر لاسه کړه که کاکا جان پیسي نه در کړې زه یي درکوم ستا په ملګرو کي به داسي څوک وي چي کاروبار کوي د هغو سره په کاروبارې ځای کي ناسته ولاړه کوه یا ور سره منشي سه چي هر کله دي کار ور څخه زده کړ بیا خپل کار جوړ کړه.

محمود وویل: سمده هیلې خور همداسي به وکړم.

هیلې محمود ته تر خبرو وروسته یو وار بیا خپل کتابچه خلاصه کړل په لیکنې یي شروع وکړه تر غرمې پوري یي لیکنه کول چي بیا وروسته د ډوډۍ وخت سو تر ډوډۍ خوړلو وروسته چي کله خپل اطاق ته ولاړه نو پر کټ داسي پریوتل چي مخ یي د کټ خواته وو او شا یي د اطاق د چت خواته وه تر څو شېبو پورې همداسې پرته وه چي بیا یي ناڅاپه پر شا باندي څادر واچول سو، په دې سره هیله سخته وبیریدل او ولاړه سوه شاوخوا یي وکتل خو اطاق کي څوک نه وه دروازه هم تړلې وه.... بیا هیلې په تالار کي ګډونوالو ته وویل: ما فکر کوئ چي خوب مي لیدئ او شاید د بیدیدو مخکي ما خپله دا څادر پر ځان اچولئ وي خو زما فکر غلط وو هغه په دا ورځ زما اطاق ته راغلی وو د حیاء په سبب یي پر ما څادر واچوئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر ځو ما په بد حالت کي ونه ويني...، هيله بيا تر مازديګره په ليکنه مصروفه سوه کله چي د مازديګر لمونځ وسو قلندر خان د جماعته څخه راغلی نو هيله يي څنګته ورغله او په باندار يي شروع وکړه قلندر خان وويل: لورې زموږ په ميلمستيا کي خو به څه کمی نه وي؟

هيله موسکۍ سوه بيا يي وويل: يا کاکا تر کور دلته زيات خورم او ځيښنم هيڅ مشکل نلرم اوس خو دا فکر کوم چي هيڅ ددې ځايه ولاړه نسم.

قلندر خان وخندل بيا يي وويل: نوشجان دي سه لورې ستا خپل کور دی چي هر څه ته دې اړتيا کيږي زما ميرمني يا هم مړندو ته مي وايه او که د بازار خواته دې څه ته ضرورت وي ماته وايه که دې څه ته ضرورت وو او که ماته دې ونه ويل نو په هغه ورځ به سخت درڅخه خفه سم.

هيلې وويل: يا کاکا څه ته ضرورت نلرم هر څه خو همدلته سته زما بيله ويلو تاسو خاله جاني او عايشې خور او د کورنۍ نورو غړو راکړيدي زه به مو دا احسان هيڅکله هير نکړم.

قلندر خان وويل: ته زموږ ميني ته احسان وايي بيا داسي خبره ونکړې موږ پر تا هيڅ احسان نه دی کړی ته لکه زموږ لور داسي يي او د لور سره مينه احسان ندی.

هيلې وويل: مننه کاکا الله دی ستاسو غم نه راکوي.

کله چي ماښام سو تر ډوډۍ خوړلو وروسته هيله خپل اطاق ته ولاړه تر ځو شپېو وروسته عايشه هم اطاق ته ورغله تر څه باندار وروسته عايشه بيده سول هيله تر ځو شپېو پورې په ليکنه مصروفه وه بيا بيده سول د سهار وخت وو اذان ته يو ساعت وخت پاته وو چي د هيلې تر غوږو د شپيلۍ ږغ سو هيله سره وښوريدل بيا يي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوبه ډکې سترګې خلاصې کړې شاوخوا یې وکتل بیا یې سترګې پټې کړې خو د شپېلۍ ږغ یې بیا تر غوږ سو په دې سره یې سترګې خلاصې کړې حیران حیران یې وکتل بیا ولاړه سوه اول یې اطاق کې شاوخوا وکتل بیا یې د کلکین خواته وکتل ږغ د کلکین د خوا څخه راتلی نو ځکه هیله د کلکین خواته ورغله چې ووینې چې په دا سهار وختې څوک شپېلۍ ږغوي کله چې د کلکین خواته ورغله په کلاء کې یې وکتل څوک نه معلومیدی بیا یې د کلاء څخه دباندې وکتل هلته هم څوک نه وو خو کله چې بیرته د کټ خواته راتله نو د شمشیر غار پر غره یې یو څوک ولیدئ چې پر یو ډبره ناست دی شپېلۍ یې په لاس کې ده او ږغوي یې شاوخوا ته یې پسونه او میږې ګرځې هیله ډیره حیرانه سوه بیا یې د ځان سره وویل: دا لیونی وګوره چې په دا سهار وختې شپېلۍ ږغوي.

وروسته هیله خپل کټ ته ولاړه او بیده سوه کله چې سهار سو او هیله د خوبه راکښېنستل نو د هغه شپېلۍ ولا د لیدو لپاره کلکین ته ولاړه خو کله چې یې د غره خواته وکتل نو هلته هیڅوک نه وه، سبا شپه پر هغه وخت بیا د شپېلۍ ږغ سو هیله بیده وه بیا یې په حیرانتیا سترګې خلاصې کړې او شپېلۍ ته یې غوږ ونیوئ بیا ولاړه سوه او د کلکین خواته ولاړه چې ګورې د تیرې شپې پر ځای بیا هغه نفر ناست دی او شپېلۍ ږغوي هیلې څو شپې د هغه شپېلۍ ته غوږ ونیوئ ډیر خوند یې ترې واخیستئ او نرم نرم موسکا به یې هم کوله تر څو شپو وروسته قلندر خان راکښېنستئ د اودس د کولو لپاره دباندې ووتئ کله چې یې اوبه د څاه څخه راکښلې نو یو دم یې هیلې ته پام سو چې د شمشیر غره خواته ګورې او موسکۍ ده. قلندر خان ډیر حیران سو خو وروسته په اوبو راکښلو مصروفه سو بیا کله چې د جماعت د لمونځ څخه کور ته راغلی نو اول یې د هیلې د کلکین طرف ته وکتل خو هیله نه وه کله چې د میرمنې تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځی کښېناستې نو هغې ورته وویل: داسې خفه راته معلومېږې خیریت خو به وي؟

قلندر خان په حیرانتیا او فکر کې وویل: سهار چې اوداسه ته راکښېناستم غوږ مې شو چې د شاه ښځه اوبه راوکاږم چې د هیلې لور پر اطاق مې سترګې ولګېدې چې د شمشیر غره طرف ته ګورې خاندې نه پوهېږم چې څه پېښه وه.

میرمنې یې وویل: شاید په فکر کې یې بل څه وه پر هغه یې خندل کتل یې صرف د غره خواته.

قلندر خان وویل: نه پوهېږم نو په دومره وختې کې څوک فکرونه کوي؟

میرمنې یې وویل: شاید د کورنۍ سره یې خبرې کړې وي دوی خو وایې چې د هیلې د اوسېدو د ځای او زموږ د وختو ډېر فرق دی شاید کورنۍ یې پر همدې وخت زنګ ور ته راوهلی وي.

قلندر خان وویل: شاید.

تر ناشتې خوړلو وروسته هیله د کلاء ښځه ووتل د شمشیر غره طرف ته ولاړه کله چې هلته ورسېده د غره لاندې یو ځوان شپون ته یې تر روغبړ وروسته وویل: دا سهار وختې دا شپېلۍ ته ږغوې؟

شپون وویل: یا خور.

هیلې وویل: ولې پر هغه ډبره چې ناست یې او دا پسونه هم درته ګرځي شاوخوا کې ته یې زه خبره یم.

شپون چې کله د هیلې ور ښول سوي ځای ته وکتل بیا یې وویل: لیونۍ سوی خو به نه یم چې هلته د شپې راسم ته نه یې خبره چې دا غر د شپې ټول د پیریانو په کنټرول کې وي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیله موسـکۍ سـوه شـپون حیران سـو بیا یي وویل: تاته دا ټوکي معلومیږي؟

هیلې وویل: یا ولي به ټوکي راته معلومیږي همداسي به وي.

کله چي شپه سوه او د شپېلۍ ږغیدو ته څه وخت پاته و هیلې سترګې خلاصې کړې همداسي پرته وه چي تر څو شپېږو وروسته د شپېلۍ ږغ پیل سـو کله چي هیله د کلکین خواته ورغله نو وېلیدل چي بیا هغه نفر ناست دی او شپېلۍ ږغوي.

هیله د اطاق څخه په پټه ووتل او هغه ځای ته د ورتلو په نیت روانه سول د کلاء دروازه یي کرار خلاصه کړل چي څوک خبر نسي بیا تر دروازه ووتل هیله کرار کرار د غره پر طرف روانه وه چي تر څو شپېږو وروسته یي یو دم پر اوږه د یو چا لاس ونیول سو دومره ټینګ چي هیله یي د تلو څخه منعه کړل د هیلې بدن په ریږدیدو سو شاته یي نسوای کتلای خو بیا چي کله هغه لاس ولا ځانته وګرځول نو هیلې ولیدل چي قلندر خان دی.

قلندر خان په درد سره ورته وویل: چیري روانه یي؟

هیله ورڅخه وبیریدل چي راباندي غوسـه نسـي نو ځکه یي ځان داسـي کړ چي د خوبه ده بیا یي د خوب په ږغ وویل: څه دي کاکا خیر دی ولي په دا شپه ګرځې؟

قلندر خان پوه سو چي هیله د خوبه ولاړه سویده بیا یي ورته وویل: راځه لورې کورته دلته څوک د شپې دباندي نه وځي.

هیلې ژبه په غاښـو کي ونیول موسـکۍ سـوه بیا د قلندر خان سـره روانه سول قلندر خان هیله تر لاس نیولي وه خپل اطاق ته یي بوتله کله چي یي پر کټ پرې ایستل بیا ځني ووتئ کله چي سـهار سـو د کورنۍ ټول غړې ناسـت وه چي قلندر خان په غوسـه عایشـې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وويل: بې عقلي ته ددې ســـره د څه لپاره بيديږې که ما نه واى راګرځولې خداى نکړه لويه پيښه به سوې واى.

هيلې وويل: ددې هيڅ غلطي نه ده کاکا زه کله کله د شـــپې په خوب کي ولاړيږم همدا مريضې د ډيره وخت لرم.

قلندر خان مخ ځني واړوئ څه يي ونه ويل بيا هيلې ورته وويل: کاکا تاسو خفه سولاست؟

قلندر خان تر څو شيبو وروسته وويل: لورې ستا د ساتني مسؤليت پر ما د خپل لور او کورنۍ د غړو هم زيات دی خداى نکړه که په تا څه وســـي نو زموږ کندهاريانو نوم به بد ســـي چي کندهاريان د ميلمنو په ساتنه کي کمزوري دي خلک به ډير بد راباندي ووايي.

هيلې وويل: يا کاکا الله دي داسي نکوي ستاسو په ميلمستيا کي د هيڅ شي کمی نسته.

قلندر خان وروســـته تر دې د کلاء دروازه قلفول تر څو هيله بيا د خوبه ولاړه نســـې تر قلف وروســـته به قلندر خان هم په ژور خوب بيده کيدئ يوه ورځ هيلې عايشــې ته وويل: عايشـې زه تا د يو رازه خبروم خو قسم وکړه چي بل څوک به نه خبروې.

عايشــې ور سـره قسم وکړ بيا هيلې وويل: دا څو ورځې کيږي چي هلته پر شـمشير غره يو څوک ناسـت وي او شـپيلۍ ږغوي په هغه ورځ چي زه وتلې وم زه د خوبه نه وم په هوښ کي وم ما غوښتل د هغه شپيلۍ ږغونکي شپون سره ووينم.

عايشه حيرانه سـول بيا يي وويل: سـبحان الله ته څومره ليونۍ يي داسي خطرناک کار څوک کوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلې وویل: هیڅ خطرناکه نه دی ما غوښتل د هغه نفر څخه معلومات راټول کړم ځکه زه د شمشیر غار د معلوماتو راټولولو لپاره راغلې یم.

عایشې وویل: ټول کلی پاته سو ته په نیمه شپه د هغه نابلده او نا اشنا کس لیدو ته تلې د کلیوالو ولي معلومات نه غواړې؟

هیلې وویل: هغه نفر د نورو څخه جلا دی ځکه کلیوال د نورو د خولو او اوازو څخه خبر دي شاید هغه نفر ډیر معلومات ولرې ځکه کلیوال حقیقت ته د ورځې ګوري خو هغه نفر د شپې ورته ګوري د شپې حقیقت باید وڅیړل سې چي ربښتیا څه دي.

عایشې وویل: نو دا هر څه ته ماته ولي وایې؟

هیلې وویل: ته خو خبره یي چي کاکا د کلاء دروازه د شپې قلفوي او زه غواړم هغه نفر ته ځان ورسوم او معلومات ځني واخلم کاکا ته که ووایم هغه به راباندي غوسه سي او اجازه به هم رانکړي زه غواړم چي ته د کاکا څخه د کلاء کیلی راواخلې.

عایشې وویل: ته پوهیږې چي دا ته څه وایي که راخبر سي نو بیا دي مي خدای ساتنه کوي زه هیڅکله داسي نکوم.

هیلې وویل: هیله کوم عایشې خور زما لپاره دا کار وکړه.

عایشې وویل: هیلې ستا لپاره یي کوم خو زه د خسر جانه سخته بیریږم که هغه خبر سي نو سخته به شرمینده سم.

هیلې وویل: نه خبریږي صرف نیم نیم ساعت ځم د اذان تر مخه راځم.

عایشې وویل: دومره ناوخته د کوره وتل ښه نه وي هیلې خور خدای نکړه هغه نفر خطرناک نه وي زیان به یي در رسولی وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلې وویل: د عبدالله ورور کور ور نږدي دی که څه خطر وو هغه ته نارې ور وهم زه خو فکر کوم شاید د هغه دوست وي.

عایشـــې وویل: ســـمده درته را اخلم یي خو پر خپل وعده ودریږه د اذان تر مخه بیا راځه.

هیلې وعده ور ســره وکړه کله چې ماښــام ســو عایشــې د قلندر خان څخه کیلۍ پټې کړې او هیلې ته یي راوړې کله چې د شپیلۍ ږغ سو نو هیله ولاړه ســـوه تر کلکین یي دباندي وکتل ګورې هغه شـــپیلۍ ږغونکی ناست دی شپیلۍ ږغوي هیلې ژر ژر ځان سره تیار کړ بیا پټه د کلاء څخه ووتل او د غره پر طرف ور روانه ســـول کله چې تر څه تګ وروسته غره ته ورسیدل بیا د شمشیر غار ته نږدي پر لویه ډبره ناســـت د هغه نفر خواته ور روانه ســـول د هغه نفر په شــاوخوا کي پســونه ګرځیدل خو کله چې هیله ور ورســیدل نو ټولو پســو خوراک پریښــوئ هیلې ته یي کتل د هغه نفر هیلې ته شــا وه هیله چې کله ور ورسیدل نو هغه ته یي سلام ووایه، هغه د سلام په اوریدو شپیلۍ ږغول ودرول بیا یي د هیلې خواته مخ واړوئ د هغي په لیدو د ځایه ولاړ سو په موسکا یي وویل: وعلیکم السلام.

کله چې هیلې هغه ولیدئ حیرانه ســول ځکه هغه یو شــل کلن ځوان وو او دې فکر کړئ وو چې دا به پوخ عمره سړی وي هیلې وویل: د څو ورځو راهیســي ستا دا شــپیلۍ اورم چې ږغوې یي چې رښــتیا سي دا څو ورځې کیږي چې ستا پر دې شپیلۍ د خوبه راکښینم.

هغه نفر وویل: ښــه ډیر وبخښــه زه نه پوهیدم چې زما شپیلۍ به تاسو ته هلته در رسیږي او تاسو به د خوبه په راکښینۍ.

هیلې وویل: نــه کومه خبره نه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا هیلې وویل: زما نوم هیله ده د خاریج ښخه راغلې یم غواړم پر دې شـــمشـــیر غار معلومات ولیکم ځکه پوهنتون کې یې پایلیک پر راکړیدئ.

هغه نفر وویل: خبر یم.

هیلې وویل: څه؟

هغه نفر په وارخطایی وویل: مطلب مې د دا کلي خلکو ســـره ویل چې داسې انجلۍ راغلې ده غواړې پر دې شمشیر غار لیکنه وکړې.

هیلې وویل: هو همداسې ده او تاسو به هم په دې برخه کې کمک را سره کوئ.

هغه نفر وویل: سمده ولې نه.

هیلې په موسکا وویل: تاسو یو څه وارخطا راته معلومیږی.

هغه نفر هم موسـکی سو بیا یې وویل: وارخطاء به څنګه نسم ځکه ټول خلک د شـــپې دلته نه راځي بیریږي خو ته راغلې نو وارخطا خو باید سم چې داسې نه پیرۍ یې.

هیله موسـکۍ سـوه بیا یې وویل: هو همداسـې یې وګنه چې پیرۍ یم خو ته بیغمه اوسه په تا کار نلرم.

هغه نفر هم موسکی سو بیا یې وویل: څه مننه چې په ما کار نلرې.

هیلې وویل: سـتا نوم څه دی او ولې دومره ناوخته د شـپې راوځئ بیریږئ نه؟

هغه نفر وویل: زما نوم عثیم دی د ورځې لمر توند سـې د پسـونو ګرځول پکښې سخت وي نو ځکه یې د شپې په اخیره کې راباسم.

عثیم چې کله د پسـو خبره وکړه نو بیا یې خپلو پسـو ته پام سـو چې هغو هیلې تـه حیران حیران کتل خو چې کلـه عثیم هغو تـه وکتل او

(c) ketabton.com: The Digital Library

تندی يي ورته ګونجې کړ نو ټولو بيا په خپل خوراک پيل وکړ او د هيلې څخه يي خپل نظر واړوئ، بيا هيلې وويل: ماشاءالله ښايسته نوم دی نو عثيم صاحبه ماته به معلومات راکړې او ته پوهيږې دا کيلې ويني دا مي را غلا کړيده او دلته راغلې يم اوس که ته معلومات رانکړې نو دا هر څه به بې فايدې سي.

عثيم موسکی سو بيا يي وويل: سمده زه همکارې در سره کوم.

وروسته هيلې د عثيم څخه خدای په امانی واخيستی او ولاړه کلاء ته پټه ننوتل دروازه يي کلف کړل بيا يي کيلی د قلندر خان سرته وزړولې او دا خپل اطاق ته ولاړه، کله چي اطاق ته ولاړه نو عايشه هم ويښه سوې وه ددې په ليدو ډيره خوشحاله سول چي پر وخت راغله بيا يي ورته وويل: څنګه سو د هغه نفر سره دي وليدل؟

هيلې وويل: هو ومي ليدل او وعده يي هم وکړه چي معلومات به راکوي.

عايشې وويل: کيلی دي څه کړه؟

هيلې وويل: د کاکا سرته مي پر هغه لرګي وزړول.

عايشې وويل: ډير ښه.

بيا عايشې وويل: د سهار وخت داخل دی ته دې لمونځ وکه بيا بيده سه بدخابه به يي.

هيلې وويل: سمده.

وروسته تر لمانځه هيله بيده سوه او تر يونيم ساعت وروسته بيرته د لمر د تيزو وړانګو په سبب راکښينستل او د اطاق څخه دباندي ووتل کله چي د اطاق څخه ووتل نو د قلندر خان زوی او ميرمني يي خبرې سره کولې چي ميرمني يي وويل: يا يا ما به نن بيايي بازار ته که نه زه خبرې نه در سره کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاوند یي وویل: خو بابا مو نه پرېږدي زه څه وکم؟

میرمني یي وویل: چي هر څه وي خو ما به نن بیایي بازار ته.

خاوند یي وویل: اففف خدایه څه وکم؟

بیا یي وویل: سـمده ته هم راځه زه یوازي نسـم ورته ویلای ته مخ داسي ونیسه لکه مریضه چي یي زه به ورته ووایم چي ډاکټر ته یي بیایم.

میرمني یي وویل: سمده خو داسي نه ماته خندا راسي.

هیله د دوی دوو په خبرو ډیره خندیدل

خاوند یي وویل: که داســـي دې وکړه هم بـه یي وهلی یم او هم به اجازه رانکړې.

میرمني یي وویل: سمده نه خاندم.

بیا دواړه قلندر خان تـه ورغلل زوی یي وویـل: بـابـا بلقیس دا څو ورځې کیږي سختـه مریضـه ده که ستا اجازه وي زه به یي ډاکټر ته بوځم.

قلندر خان بلقیس ته وکتل بیا یي زوی ته وویل: نو تا مخکي ولي نه ویل؟

زوی یي وویل: هغه بابا ما زړه نسوای کولای چي تاته ووایم.

قلندر خان هغو ته تر څو شېبو کتلو وروسته وویل: سمده ورسئ.

هغوی ډیر خوشحاله سول بیا قلندر خان ورته وویل: پیسې در سره سته که یي درکم؟

زوی یي وویل: یا راسره سته بابا.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلندر خان جيب ته لاس کړ څو پيسې يې را وکښې ور يې کړې ورته ويويل: ها دا هم واخله شايد ورته ضرورت دي سي.

هغوی چي پيسې واخيستې نو د تياري نيولو لپاره بيا ولاړل خپل اطاق ته د هغو تر تلو وروسته فوراً هيله د قلندر خان خواته ورغلل قلندر خان د زوی او مړور د تګ وروسته هغو ته په ليدو وخندل هيله هم موسکۍ سوه بيا يې وويل: کاکا جانه ولي مو وخندل؟

قلندر خان وويل: مور او پلار که هر څومره ناپوه يې خو د اولاد په هر حرکت پوهيږي ما بـه هم چي کله ځوان وم پلار ته بهانې کولي چي کله مي ميرمن بازار ته د سودا او يا تفريح لپاره بيول نن يې دا دی زما زوی ماته کوي دی فکر کوي چي پلار مي نه پوهيږې.

هيلې تر موسکا وروسته وويل: کاکا تاسو هغوی ولي مجبوره کوئ چي درواغ درته ووايي ولي ښځو باندي دومره بنديزونه لګوئ ايا ښځه انسانه نه ده؟ که څنګه؟ ولي هغه د نارينه پڅير په پښتنې ټولنه کي آزاده نسې ګرځيدلای؟

قلندر خان تر ساه اخيستو وروسته وويل: لورې! د لندن مليکه څه نوميږي زما څخه يې نوم هير دی؟

هيلې وويل: ملېکه الېزابيته نوميږي.

قلندر خان وويل: آيا هغه کله يوازي او آزاده دباندي راوتلې ده؟ يا د نورو ريس جمهورانو يا باچاهانو لونې او ميرمني دباندي يوازې راوتلي دي بيله ساتونکو؟

هيلې وويل: نه کاکا.

قلندر خان وويل: ولي هغه آزادې او يوازي نه راوځي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلې وویل: ځکه چي هغه په ټولنه کي یو خاص شخصیتونه دي د هغو مقام تر عامو خلکو لوړ دی چي هغوی ته څوک تاوان ور ونه رسوي نو ځکه ساتونکي ور سره وي.

قلندر خان وویل: موږ هر یوه پښتانه ته لوښې،خویندې، میرمنې همداسي حیثیت لري لکه یو ملېکه او شهزادګۍ نو ځکه د ساتونکو پځیر د هغو ساتنه کوو موږ پښتانه یو متل هم لرو چي مال تر سر قربان او سر تر ناموس موږ ته تر خپل سر هم د خپلي لور، خور او میرمني عزت ارزښت لري دا چي خلک تبلیغات راپسي کوي چي پښتانه د ښځو قدر نلري هغوی اصل کي دا غواړي چي زموږ ښځې دي هم داسي بې ارزښته سي لکه دوی چي خپلي ښځې بې ارزښته کړېدي امریکا او نورو خاریجې هیوادو کي آزادي ورکول سوېده خو ته به تر ما ښه خبره یي چي هلته هره ورځ پر څومره زیاتو انجونو زور زیاتی کیږي څومره بده رویه ور سره کیږي آیا دا د ښځو حقوق دي؟

بیا قلندر خان وویل: دوی وای مسلمانان په خاصه توګه پښتانه ښځو ته د کار کولو اجازه نه ورکوي دا د ښځو سره ظلم دی آیا دا ظلم دی چي موږ مسلمانان او پښتانه نارینه پر ځان یخ، ګرمي، غم، درد، ستونزې مشکلات تیروو کار کوو پیسي ګټو دوی ته ډوډۍ او د ژوند اسانتیاوي برابروو آیا دا ظلم دی چي موږ یي پر دوی کوو؟ که یي د ځان سره یخ،لمر، غم، ستونزو او مشکلاتو او سختو کارو ته د دوی پځیر د ځان سره ودروو بیا خو نو دا د ښځو حق سو دوی مهربانه دي چي دا حق یي ورکړیدی خو موږ چي هوسا، آرامي د هره درده او ستونزې لیري مو پر کور کښېنولي دي هره غوښتنه مو ور پوره کړیده ظالمان بلل کیږو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قلندر خان تر خبرو وروســـته هيلې وويل: رښـــتيا هم کاکا ډيرې ښــايســته او د قناعت وړ خبرې مو وکړې همداســـي ده مور. د ليري ځايه فيصله کول چي کندهاريان يا پښتانه داسي دي و هاسي دي خو زمور. تصور او حقيقت ډير فرق سره لري.

هيله تر څه خبرو وروسته د قلندر خان ميرمني ته ورغله چي پر بام يي خوارږه ولني پاکول د قلندر خان ميرمني هيلې ته وويل: څنګه دی لوري يو څه سات دی تير دی دلته خدای نکړه ديغت ونکړې؟

هيلې وويل: يا خاله ډير سات مي تير دی.

د قلندر خان ميرمني وويل: څنګه سو لورې هغه خط دي وليکی؟

هيلې وويل: کوم خط خاله؟

د قلندر خان ميرمني وويل: ولي هغه تا چي ويل زه پسي راغلې يم.

هيلې وويل: ښه ښه هغه ښيي بس په اخته يم وبه يي ليکم هغه شپانه به معلومات راکړې؟

هيلې ددې خبرې په اوريدو ټکان وخوړی چي دا خبره مي څنګه تر خوله ووتل.

د قلندر خان ميرمني په حيرانتيا وويل: کوم شپانه؟

هيلې فکر وکړ بيا يي وويل: هغه کله چي غرمه زه د کليوالو ســـره ليدو ته ولاړه ســـم هلته پر هغه غره باندي يو هلک دی پســـونه ور سره يي هغه ويل زه معلومات درکوم.

د قلندر خاني ميرمني د غره خواته وکتل بيا يي د غره خواته اشــاره ورته وکړه ويويل: دا غر يادوې؟

هيلې وويل: هو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قلندر خان میرمني وویل: هلته خو ما تر اوســـه کوم شـــپانه نه دی لیدلی او نه هم کوم شـــپانه هلته ځي ځکه وچ غر دی واښـــه نســـته ورباندي.

هیله حیرانه ســـول چي دا څه وایي خو وروســـته یي فکر وکړ چي عثیم خو د ســـهار مخکي هلته پســـونه پیایي او دوی په دي وخت کي بیده وي نو ځکه یي نه ویني.

کله چي شپه نیمایي ته ورسیدل او ټول په خواړه خوب بیده سول نو هیلې و عایشې ته وویل: هله عایشې ورسه نو کیلې راوړه.

عایشـــې د قلندر خان د ســـر څخه هغه کیلې راوړل او هیلې ته یي ورکړه بیا یي ورتـه د ژر راتګ وویل هیلې هم وعده وکړه چي ژر به راځي. هیلې دروازه خلاصـــه کړل او د غره پر طرف ولاړه کله چي غره ته ورسیدل نو عثیم ورته په انتظار ناســـت وو تر ســـلام او روغبړ وروسته عثیم وویل: اماده یي د معلومات لپاره؟

هیلې وویل: هو.

عثیم وویل: درځه دننه ورځو.

هیلې په حیرانتیا وویل: دننه؟

عثیم وویل: هو درځه چي زه در سره یم د مړه ماره مه بیریږه.

هیله موسکۍ سوه بیا یي وویل: د مړه ماره نو څوک بیریږي؟

عثیم پـه موســـکا وویل: دا زموږ کندهاریانو یو ټوکه ده چي د متل پځیر یي استعمالوو.

هیلې وویل: تاسو کندهاریان خو هم.

بیا دواړه د شمشیر غار پر طرف روان سول پر لاري عثیم وویل: هیلې کله چي ته د هوایي میدان څخه تر عینو میني پوري بیا د عینو

(c) ketabton.com: The Digital Library

میني ښخه تر دې ځایه پوري او دلته په ځو ورځو اوسیدو کي آیا تا د یو چا ســـره بې ادبي زیات معاف یو هلک ولیدی یا دي یو څوک پر بچه بازۍ ولیدی؟

هیلې وویل: یا ولي؟

عثیم د هیلي خواتـه مخ واړوی بیـا یي په زهیره وویل: نو بیا تا ولـي موږ کندهاریانو ته د بچه بازه نوم استعمال کړ؟

هیله حیرانه ســول چي په دي عثیم ښنګه خبر ســو چي دې او مور کندهاریان په بچه بازه یاد کړې وه بیا یي وویل: ته ښنګه خبر سوې په دي؟

عثیم هم حیران ســو خو بیا یي وویل: تا نه یادوم البته دا ځني خلک موږ کندهاریان د بچه بازه په نوم یادوي ته پوهیږې هیلي ته دلته نه یي زیږیـدلې اول چي دلتــه رالې لهجـه دي یو ډول وه خو تر ځو ورځو اوسیدو وروسته دي لهجه زموږ کندهاریانو پڅیر سول تا چي یو نابلده څوک ووینې هغه به حتمي وایي چي ته همدلته زیږیدلې یي کندهارۍ یي ولي چي ســـتا لهجه کندهارۍ ده کندهار ته هم داســـي مهاجر راغلي دي چي زیږیدلې به بل ځای یي خو اوســـیږي به په کنـدهار کي یـا بـه د بل ځای یي کندهارۍ لهجه به یي زده کړې وي هغوی چي اوس هره بده پیښــه کړي نوم د کندهار پري بد سـو ځکه لهجه یي کندهارۍ ده بل دا چي ښه او بد هر ځای سته زه دا نه وایم چي ټول کندهاریان نو ملایکې دي یا ټول بد دي خو زموږ زړه درد وکړي چي کوم کار چي موږ کړی ندی او نوم مو هســـي بدنام دی هغه هم یوازي بد کس نه یادیږي بلکي ټول کندهار یادیږي.....

هیلې وویل: صـــحي دی بابا اول ما هم دا فکر کوی چي کندهاریان څومره وحشیان دي خو چي د نږدي مي ولیدل پوه سوم چي هغه هر څه صرف اوازې وې چي د کندهاریانو په هکله ویل کیدلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثیم وویل: خیر پریږده یي راځه دننه زه به یواري په دا لرګي اور بل کړم تر څو رڼا جوړه سي.

عثیم په لرګي اور بل کړ بیا دواړه دننه شمشیر غار ته ورغله عثیم د شـــمشـــیر غار دننـه به اور یوې خوا و بلي خواته کوی او هغه ځایونـه بـه یي هیلي تـه تشـــریح کول عثیم و هیلي ته ډیر معلومات ورکړل نور هم مختـه تلې خو هیلي وویل: د نن لپاره همدومره بس دی ځکه سـهار کیدو ته لږ وخت پاته دی هلته به عایشــه خور راته منتظره وي کاکا هم نن سبا وختي راکښیني.

عثیم وویل: سمده چي ستا خوښـه یي درځه ته تر مخه سـه داسي نه پیرې دي راڅخه یوسي.

هیلي په موســـکا وویل: زه د پیري څخه نه بیریږم هغه هغه څوک بیریږي چي په کوچنیوالي یي انا د پیریانو کیسې ورته کړي وي.

عثیم لاندي کښـته سـو بیا یي هیلي ته لاس ونیوی بیا یي وویل: زما لاس ونیسه داسي نه وغورځیږې.

هیلي خپل لاس د عثیم پـه لاس کي ورکړ کله چي عثیم د هیلي لاس لمس کړ نو د سـکون او آرام احسـاس یي وکړ بیا عثیم نرمه موسـکا وکړه تر راکښـــته کیدو وروســـته یي هیلي ته وویل: درځه زه به تر دروازې در سره ولاړ سم.

هیلي وویل: یا داسي نه یو څوک دي وویني بیا به غلط فکر وکړې.

عثیم وویل: سمده نو ښه ورځ درته غواړم الله دي مل سه.

هیلـه پـه ځغاســـتـه کلا تـه راغله دروازه یي قلف کړل خو کیلي یي هیره ســـوه چي د قلفه یي وکاږي کلـه چي خپـل اطـاق تـه ولاړه نو عایشي ورتـه وویل: دروازه دي قلف کړه؟

هیلي وویل: هو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشې وویل: نو کیلې دې څه کړه؟

هیلې وویل: اف زما خدایه کیلې خو مي قلف کي هیره سوه.

عایشــــه ډیره وارخطا ســــوه بیا یي وویل: دا تا څه وکړه د بابا د راکښینستو وخت هم دی اوس به څه کوو؟

هیلې وویل: ته وده زه کاکا ته وګورم چي راکښینستلی دی که نه.

هیلې چي کله وکتل نو قلندر خان بیده وو ژر یي عایشــــې ته وویل: عایشې کاکا بیده دی ته ورسه کیلې د دروازې څخه وېسه د کاکا سر ته.

عایشــه ورغله تر څو د قلف څخه کیلې راوړي خو کله چي د قلندر خان خواته نږدې ســوه نو هغه د خوبه راکښـینسـتی سـترګې یي پر عایشې ولګیدلې ورته ویویل: څه کوې دلته؟

عایشـــې په بنده بنده لهجه وویل: اغغغغه بابا ما ویل اودس او لمونځ به وکړم.

قلندر خان وویل: دومره وختي؟ ورسـه بیده سـه اوس وختي دی چي موږ د لمانځه څخه راغلو وبه یي کړې.

عایشې وویل: سمده بابا.

کله چي عایشــــه روانیدل نو د قلندر خان ســــرته یي د کیلۍ ځای ته وکتل چي په همدې دمه پر میخ وځړیدل د عایشې سترګې د حیرانتیا څخه راوختلې بدن یي په ریږدیدو سو، قلندر خان د عایشــې په لیدو خپل سر ته وکتل بیا یي عایشې ته وویل: څه شي ته ګورې؟

عایشې بیا په بنده لهجه وویل: هیییخ نه بابا زه به بیده سم.

قلندر خان وویل: ورسه لورې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

عايشه په ريږديدلي بدن دننه ولاړه قلندر خان د ځان سره وويل: لکه چي د خوبه وه ليونی.

کله چي عايشــه دننه ولاړه نو هيلې ورځخه په تلوار پوښــتنه وکړل: کيلی دې د بابا سر ته وځړول؟

عايشه چي حيرانه او په فکرو کي غرقه وه وويل: هو ومي ځړول.

هيلې په موسکا وويل: ډير ښه شکر خدايه.

بيا هيلې وويل: ښه نو عايشې زه به بيده سم.

عايشه چي لا هم په فکر کي وه وويل: سمده بيده سه.

هيلې او عثيم بـه هره ورځ ســـــره ليدل عثيم بـه هيلې تـه معلومـات ورکول د عثيم او هيلې تر منځ ملګرتيا ډيره ټينګه سـوې وه عايشــې بـه هم هره ورځ چي کلـه هيلې تـه کيلي راوړل نو پـه خپګـان بـه يي هيلې تــه پلاس کي ورکړه يوه ورځ کلــه چي هيلــه د عثيم ليـدو تــه ورغله نو ګوري چي د عثيم پر ځای هيڅوک نســـته هيلې فکر وکړ چي شـــــايد عثيم ور ســــــره ټوکې کوي ځان يي پټ کړيدی نو ځکه شــاوخوا وريپســي ګرځيدل او د عثيم عثيم نارې به يي ور وهلې خو تــاريکـه زيـاتـه وه څوک معلوميـدل هم نـه او د عثيم درک هم نـه وه هيله د شـمشـير غار خواته ورغله خو هلته هم څوک نه وه وروسـته يي فکر وکړ چي شـايد عثيم ته کار ور پيدا سـوی وي يو ځای ته به تللی وي نو ځکه بيرته کور ته د تلو په نيت روانه سول خو چي مخ يي د کور طرف ته واړوی نو بدن يي په ريږديدو ســو لاســـونو او پښـو يي حرکت پريښـوی ځکه يو نا اشـنا او عجيب خلک يي وليدل چي دې ته ګوري.

عثيم په سـتړيا او سـاه اخيسـتلو خپل ځای ته ځان را ورسـوی او د هيلې د راتلو په انتظار سو خو تر څو شيبو وروسته يي په تعجب د

(c) ketabton.com: The Digital Library

شــمشــیر غار خواته وکتل وېلیدل چي هیله را روانه ده عثیم د هغې په لیدو ولاړ ســو او موســـکی ســو خو کله چي هیله عثیم ته نږدي سول نو عثیم ته هیله څه بل ډول معلومه سوه عثیم ورنږدي سو بیا یي وویل: هیلې ته ښه یي؟

هیلې په کراره وویل: هوووو.

په دي ســره د هیلې ســترګې پټې ســوې لاندي لویدل چي عثیم ژر ونیول او نارې یي کړې: هیلې! هیلې.!

خو هیلې ږغ نکوی عثیم یي مخ سره وښوروی خو هیله په حال کي نه وه بیا عثیم ناره کړه: مازره، کمطمه، قسوره، طیکله؟

تر څو شېبو وروسته څلور ځوانان راغلل ویویل: ها وروره.

عثیم په درد وویل: د بې عقل زامنو ما تاســـو ته نه وه ویلي چي تر څو زه راځم پر هیلې پام کوی؟

هغو څلورو ځوانانو کي یوه وویل: وبخښه وروره مشر خان غوښتې وو موږ هلته اخته سوو چي دا راغلې وه.

عثیم وویـل: دا کوم د احمق زامن وه چي زمـا د منعي ســـربیره هم ددې مختـه راغلې وه.

یوه وویل: هغه وروره د مشـــر خان میلمانه وه هغوی په دې نه وه خبر.

عثیم وویل: بې عقلانو د هغو سره دا یو کار مي در سپارلی وو هغه مو هم سم ونکړ.

هغو څلورو ځوانانو وویل: وبخښــه وروره په دې څه نه دي ســوي صرف د بیرې بې هوښه سوېده.

عثیم وویل: دا که یي زړه دریدلی وای نو بیا؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغو څه نه وویل چپه خوله ســول او ســرونه یي لاندې وځړول بیا عثیم هیلـه پـه غیږ کي پورتـه کړل د قلندر خان د کور پر طرف یي روانه کړل کله چي عثیم هیله د کور پر طرف روانه کړې وه نو پر لارې یي د هیلې مخ ته وکتل تر سترګو یي اوښـکي راغلې پر ټوله لار یي ژړل. کلـه چي کور تـه ورســیدی نو د هیلې اطـاق تـه یي وخیږول کله چي اطاق ته ددننه سول نو عایشه چي هیلې ته په انتظار وه کله چي یي دروازه خلاصـه ولیدل نو بدن یي په ریږدیدو سو او په وارخطایۍ ولاړه ســوه د اطاق پای ته ولاړه بدن یي په ریږدیدو سـو عثیم چي هغه وارخطا ولیدل نو وېویل: مه بیریږه خور زه تاته تاوان نه در رسوم.

عثیم هیله پر کټ پریستل عایشـه چي لا هم د اطاق پای ته ولاړه وه هیلې ته یي په بیره وکتل عثیم وویل: دا ښه ده صرف بېریدلې ده.

بیا عثیم وویل: یو خبره واوره هغه دا چي څه چي تا ولیدل باید هیله او نوره کورنۍ در څخه خبره نسـي که نه بیا به دي خیر نه وي زه نه غواړم دا زما څخه څوک جلا کړي.

وروسته د اطاق کلکین خلاص سو نرم باد جاري سو. کله چي لمر راوختی نو د هیلې د اطـاق کلکین تـه نږدې درختې تـه یو چوغکـه راغله د هیلې د اطاق خواته خو د کښـینسـتو سـره سـم د لاندي خوا څخه کوچنیانو په ډبره وویشــتل ډبره د چوغکې پر وزر ولګیدل په دي سره هغه په هوا سول خو تر څو شیبو وروسته بیا په داسي حال کي راغله چي تر وزر یي ویني بهېدلې تر څو شــېبو وروســته چي کله هیله راکښــېنســـتل نو هغه چوغکه د کوچنیانو په لیدو والوتل. عایشــه لا هم پر خپل ځای بي حواســه ولاړه وه چي تر څو شــېبو وروسـته هیلې سـترګې خلاصـې کړې او راکښـینسـتل کله چي یي

(c) ketabton.com: The Digital Library

عایشــه وارخطا ولیدل نو ویویل: څه پیښــه ده ولي داســي وارخطا ولاړه یي؟

عایشې تر څو شېبو وروسته وویل: هیییڅ نه بس همداسي.

هیلې وویل: ښه ښه پوه سوم ما بد خوب ولیدی لکه چي په خوب کي مي لوی لوی چیغې وهلي دي چي ته دومره بېریدلې یي وبخښه نو.

عایشه څه سمه سول بیا یي وویل: یا کومه خبره نه ده.

هیلې وویل: ډېر بد خوب مي لیدی خوب مي لیدی چي زه د عثیم لیدو ته ورغلم خو هغه هلته نه وو بیا چي کله زه د شــمشــیر غار خواتـه ورغلم نو هلتـه مي ډېر یو عجب خلک ولیدل غټ غټ مخان یي وه لوی لوی پښې یي وې او پښې یي شا طرف ته اوښتې وې ما چي هغه ولیدل نو سخته وبیریدم ټول حواس مي د لاسه ورکړل خو په یو رکم مي ځان تر عثیمه ورسوی.

عایشې وویل: دا عثیم څوک دی؟

هیلې وویل: دا هم هغه هلک دی هغه ماته چي د شمشیر غار په اړه معلومات راکوي هغه ډېر ښه هلک دی عایشې.

عایشــې نور څه نه وویل هیلې چي کله دباندي وکتل نو وېلیدل چي لمر راختلی دی بیـا یي وویـل: اوه زمـا خدایـه دا څومره نـاوختـه دی عثیم ته هم نه ورغلم هغه به څومره ماته انتظار وو.

کله چي شـپه راغله او نیمایي ته ورسـیدل نو هیلې بیا د عثیم سـره د لیدو امادګې ونیول عایشې هغي ته کیلۍ ورکړه هیله دباندي ووتل او د عثیم پر طرف روانه سول عایشې هغه د کلکین څخه څارل.

هیله چي کله د شمشیر غار غره ته ورسیدل د عثیم د کښېنستو ځای ته ورغله او کله چي یي هغه ولیدی نو ســـلام یي ورتـه ووایه عثیم مخ اړولی وو په فکرو کي وو خو کله چي هیلې ورتـه ســـلام ووایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هغه اول خپل سترګې د اوښکو پاکې کړې بيا يي وعليکم السلام ورته ووايه بيا يي وويل: ته راغلې؟

هيلې وويل: هو وبخښــــه تيره ورځ بيده ســـوې وم نه راغلم ته به انتظار وې؟

عايشې هيله د کلکين څخه ليدل چي خبرې کوي خو هلته هيڅوک نه معلوميدل بيا پر کټ باندي پريشـــانه کښـــينســـتل نه پوهيدل چي څه وکړي په فکرو کي ســـوه. عثيم خوشـــحاله ســـو چي هيله د تيري ورځې په پيښه نه ده خبره بيا يي وويل: نه هيڅ خبره نه ده زه هم يو څو شپېې انتظار وم بيا ولاړم.

د هيلې د عثيم لاسته پام سو چي يو برخه يي توره سوې وه بيا يي په حيرانتيا وويل: دا په لاس دي څه سويدي؟

عثيم وويل: دا ستا د قلندر خان کاکا لمسيان ډير شوخان دي ډبرې يي ســره غورځولې هغه يي زه وويشـــتم خو ته فکر مکوه زيات نه دی زخمي.

هيلې په ګونجي تندي نيولو ورته وويل: ولي هغه ډبره د موم څخه جوړه وه چي نـه يي يي زخمي کړی زه ځم کور تـه ملهم درتـه راوړم.

عثيم وويل: يا يا تکليف مکوه.

هيلې وويل: يا ته صبر زه يي راوړم.

کله چي هيله روانيدل نو عثيم تر لاس ونيول ورته ويويل: زه ســـم يم.

د عثيم تر سترګو اوښکې راغلې په ژړا يي وويل: بيا يي سبا راوړه اوس مه راځخه ځه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیله حیرانه سول بیا یي په حیرانتیا وویل: عثیمه ته ښه یي څه خبره ده؟

عثیم اوښـــــکې پـاکي کړې دا چي هیلـه پـه ځـان پوه نکړي چي دی وربانديې مین دی نو ځکه یي وویل: نن مي مور ویادیدل.

هیلې وویل: هغه چیري ده؟

عثیم وویل: وفات سویده.

هیلې وویل: اف خدایه الله دي یي وبخښي.

بیا هیلي وویل: لیونیه نو ژاړې ولي خو دعاوي ورته کوه هغه ســتا په ژړا ډیره دربانديې زهیریږي هغه به په قبر کي ډیره نا ارامه یي.

بیا تر څو شـیبو وروسـته هیلې وویل: بس یي کړه نو کوچنی خو نه یي چي ژاړې.

بیا یي خپل پوړنۍ واخیسـتی او د عثیم اوښـکې یي په ورپاکي کړې بیا یي وویل: څومره ښــــه هلک دی خو چي ژړلای یي نه مه ژاړه بره سباته چاکلیټ درته راوړمه پوپک درته راوړمه.

عثیم په دي سره موسکی سو بیا یي وویل: دا دی کندهارۍ لهجه دي هم زده کړه.

هیلې وویل: هو نو ډیر وخت مي کیږي چي راغلې یم او ســــتا لکه چي دا د بره لغات تـه فکر ســــو چي مـا وویـل ځکـه کندهاریان خو خبرو کي بره یا باره ډیر وایي.

عثیم موسکی سو بیا یي وویل: نو تا یوازي دا باره زده کړه؟

هیلې وویـل: هو نو دومره وخـت خو مي هم نـکیږي چي ټولـه لهجـه زده کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی په خبرو ســـره وخت ناوخته ســـو بیا هیلې وویل: عثیمه نن ناوخته سو بیا به سبا د معلوماتو په اړه وږغیږو.

عثیم وویل: صحي دی چي ستا خوښه يي او هو سباته زما پلار جان ستا لپاره میلمستیا جوړه کړیده بیا وختي راسه نو.

هیلې وویل: زما لپاره؟

عثیم وویل: هو ستا لپاره ولي ته نه راځې؟

هیلې وویل: یا درځم ولي نه درځم خو زما مطلب دا چي ســـتا پلار جان زما په اړه څه خبر دی؟

عثیم وویل: ما ورته ویلي دي ستا په اړه چي داسي مسافره ده داسي دی و هاســـي دی هر څه مي ورته ویلي دي بیا مي پلار جان وویل چي دا خو زموږ ټولو میلمنـه ده نو قلنـدر خـان ولي کور کي بنـدي کړیده نو تیره ورځ يي راته وویل چي سباته هیله در سره راوله.

هیلې وویل: نو زه به څنګه درســـم ځکه ته خبر يي چي زه دلته پټه راځم او دومره وخت وي هم نه چي در سره ولاړه سم ستاسو کور به هم لري وي؟

عثیم وویل: یا نږدي دی همدلي شـاوخوا کي دی ته ســباته لږ وختي راسه ان شاءالله بیرته دي د تیر پخیر وخت ته را رسوم.

هیلې وویل: صحي دی سباته وختي راځم.

وروســـته هیلې د عثیم څخه خدای په اماني واخیســـتل او د کور پر طرف روانه سول کله چي د غره څخه راکښته سوه نو په دې وخت کي عبدالله چي د کور څخه دباندي راوتلی وو غوښتل يي چي چای جواب وکړي چي یو دم يي ســـترګي پر هیلې ولګیدې چي د غره څخه راکښته سول. عبدالله سترګي پلاسو سره ومښلي چي شاید زه د خوبـه یم خو چي وېکتـل نو هیلـه د قلنـدر خـان د کلاء پر طرف

(c) ketabton.com: The Digital Library

روانه وه عبدالله یواري غره ته وکتل بیا یي هیلي ته وکتل تر څو شـــېبو یي هیلې ته کتل چي بیا هیله په کراره کلاء ته ننوتل عبدالله ډېر حیران سو چي هیلې په دا نیمه شپه په غره کي څه کول خو څه یي ونه ویل د سبا په انتظار سو چي سباته به یي سم معلومات وکړم.

کله چي تر خوب وروسته هیله راکښېنستل نو دباندي ووتل د قلندر خان د مړندو سره په بانډار مصـروفه سول چي د قلندر خان زوی محمود راغلی او هیلې ته یي د لاس ســـاعت ونیوی ورته ویویل: هیلې خور دا ستا لپاره.

هیلې په موسکا وویل: په کومه خوشحالۍ کي؟

محمود وویل: هغه ورځ دي پیاد ده چي ما و تاته وویل چي بابا د کار لپاره پیســـې نه راکوي چي تا راته وویل چي اول یو کار کي تجربه تر لاسه کړه....؟

هیلې وویل: هو پیاد مي دي.

محمود وویل: زه په هغه ورځ ولاړم د موټرانو د مستري یو ملګري سره مي شاګردي شروع کړه چي په ډېر لنډ وخت کي مي کار ځني زده کړ بیا مي یو بل ملګري راته وویل چي راســـه ګاراج کي کار راسـره وکړه اوس د هغه سـره کار کوم ۲۵۰۰۰ افغانۍ راکوي نن مي اول معاش واخیستی او تاته مي دا دی یو کوچنۍ او ناچیزه تحفه راوړل ځکه دا هر څه ستا د مشورې لکبله ما تر لاسه کړه.

هیلې د محمود څخه ساعت واخیستی بیا یې ورته وویل: ډېره مننه خو دې ته اړتیا نه وه.

محمود وویل: یا هیلې خور ته خو زما د معاش نیمایي حق را سـره لرې خو ما دا کوچنۍ تحفه درکړل همدا په ډېر څه راڅخه قبول کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلۍ وویل: ولي نه وروره خو یو مشـــوره بله درکوم هغه دا چي د معاش پکار کي تـه پرمختـګ نســـې کولای د ژونـد پـه تیریدو بـه خوشحاله یي چي تاته هره میاشت ژر معاش حواله سي خو که خپل شـــخصـــي کار شـروع کړې هم به پرمختګ پکښـــي وکړې هم به د ژوند په خوند پوه سې.

محمود وویل: خو خور زه به خپل شـــخصـــي کار څنګه جوړ کړم ځکه زما ســره دومره پیســې هم نســته چي یو ګاراج او ســامان په رانیسم.

هیلۍ وویل: هر چا چي اول کار د ډیرې سرمایي په مصرف شروع کړی وي حتمي یي تاوان کړیدی ځکه دوی ته یي د تاوان او ګټې اړخونه نه معلومیږي د کار شـروع باید تل د کوچني ځایه څخه وي کرار کرار باید پرمختګ پکښي وسي.

محمود ویـل: خو هیلۍ خور چي د کوچني ځـایـه یي پیلوم نو تر ۲۰۰۰۰۰ افغانیو پوري مصــرف کیږي بابا ته چي ووایم وایي چي بیکاره ته شی نسې کولای لټ یي ... بس دا خبرې راته کوي.

هیلۍ ویـل: بـابـا تـه مـه وایـه زه مي پلار تـه وایم چي هغـه یي راواستوي بیا ځانته کار په جوړ کړه.

محمود وویل: هیلۍ خور دا څه وایي زه به ستا څخه هیڅکله پیسـې وانخلم ته میلمنه یي زموږ او موږ د میلمنو څخه هیڅ نغواړو.

هیلۍ وویل: شـــابوښ یو وار خور وایي بیا راته میلمنه وایي پردۍ کوې مي.

محمود موسـکی سـو بیا یي وویل: میلمنه مي په دې درته وویل چي تا ویلي وه چي زه دلته د شـمشـیر غار په اړه د معلوماتو راټولولو لپاره راغلې یم یو څه وخت لپاره ته بیرته ځې ځکه مي میلمنه درته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وويل خور خو مي بايد تل راسره پاته سي ولاړه نسي خو ته زموږ ښخه ځې.

هيلې په موسکا وويل: يا اوس خو دې نو پردۍ کړم.

محمود هم موسکی سو بيا هيلې وويل: يا وروره زما پلار ډيرې پيسې لري دا ۲۰۰۰۰۰ د هغه په پيسو کي داسي دي لکه ۲ افغانۍ خو دلته ستا ژوند په جوړيدلای سي بيا چي يي پيدا کړې بيابه يي بيرته راکوې همداسي يي نه در پرېږدم.

هيله او محمود دواړه موسکي سوه بيا محمود وويل: صحي دی.

هيلې وويل: نن ماښام به زه بابا ته ووايم شايد په دا يو څو ورځو کي يي راواستوي بيابه بانک ته پسي ورسو.

محمود وويل: صحی دی هيلې خور مننه ژوندۍ اوسې.

کله چي ماښام سو نو هيلې د عثيم د ليدو لپاره امادګۍ شروع کړې او د وخت داخليدو سره سم هيله د عثيم پر طرف ورغله کله چي هلته ورسيدل نو عثيم ورته په بې صبرۍ انتظار وو تر روغبړ وروسته عثيم وويل: څو؟

هيلې وويل: هو.

عثيم وويل: خو زه يو شرط لرم هغه دا چي زه غواړم تا حيرانه کړم نو ځکه تر هغه ځايه ته بايد سترګې پټې کړې.

هيلې وويل: خو غوځاره به سم که مي سترګې پټې کړې.

عثيم وويل: نه غوځاريږې زه لار در ښيم.

هيلې وويل: صحي دی.

عثيم وويل: نو سترګې دي وتړم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي د سټېج پر مخ د هیلې کیسه تر دې ځایه پوري راورسیدل نو بیا هیلې ګډونوالو ته وویل: په هغه ورځ زه نه پوهیدم چي عثیم ولي زما سترګې را پټوي هغه خو ماته ویلي وه چي ما حیرانوي نو ځکه سترګې راتړې خو حقیقت دا نه وه حقیقت دا وه چي په هغه ورځ عثیم زه بل ځای نه بلکي شمشیر غار ته بوتلم سترګې یي ځکه راتړلې وې چي زه ونه بیریږم خو که زه خبره سوې وای نو زړه به مي دریدلی وای نو ځکه عثیم داسي وکړه.....

تر څه تګ وروسته عثیم وویل: بس ودریږه راورسیدو.

کله چي عثیم د هیلې سترګې ور خلاصي کړې نو هیلې تر څو شېبو وروسته ولیدل چي ددې ومخته څو ښځې ولاړې دي په لاس کي یي د چاکلېټو ډک لوښــي نیولي دي هیله حیرانه سـول خو عثیم ورته وویل: هیلې! زموږ کندهاریانو داســـي رواج دی چي کله یو خاص ځوک لکه نوې ناوې، نوی زوم یا هم چي د حج څخه څوک راغلي وي یا داسي نور زموږ کورو ته راځي نو ښځې یي پر سر باندي چاکلېټ اچوي چي دې ته دوی خونی وایي کندهاری لهجه کي ستا اجازه ده؟

هیله هغو ولاړو ښځو ته ورنږدي سوه د هري یوې سره تر روغبړ وروســته به هغو د هیلې پر ســـر چاکلېټ اچول او پر تندې به یي مچول(ښکُلول) د ښځو سره تر معرفت او مجلس وروسته هیلې عثیم ته وویل: ستا پلار چیري دی؟

عثیم وویل: بابا راځي د ملګرو سره یي مجلس درلودی ویل یي چي ژر درځم هیلې ته ووایه چي خفه کیږه مه.

هیلې شاوخوا کتل بیا یي وویل: عثیم! دا ستاسو څه نا اشنا ځای دی موږ ډیر لیري راغلې یو د کاکا د کلي څخه که لږ ځکه هلته نږدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما مخکي دومره زیاتې رڼاګاني، څراغان او داســـــي بنګلې نه وې لیدلي؟

عثیم وویل: یا نړدي یو خو داســي خبره ده چي مخکي برقونه نه وه دا نن ســـتا د بخته برق راغلی دی او د کاکا د کلي څخه زموږ کلی ځکه نه معلومیږي چي مینځ کي مو غر دی.

عثیم د هیلې فکر ور واړوی بیا یې وویل: هغه دی بابا هم راغلی.

هیلې چي د هغه پر طرف وکتل لیري یې یو سړی ولیدی چي د څو نورو کسانو سره را روان وو کله چي هیلې ته رانږدي سول د عثیم پلار خپل ملګرو ته وویل: تاسو دلي ودریږئ.

هغوی چي کله ودریدل د عثیم پلار په موســـکا ســـره د هیلې خواته رانږدي سو او سلام یې ورته وواېه. هیلې هم په موسکا سلام ورته وواېه تر روغبړ وروســـته د عثیم پلار وویل: عثیمه زویه ما نه وه درته ویلي که زه وځنډیدم خپل ډوډۍ مو وخوری هیله لور به وږې وي.

عثیم وویل: ما ورته وویل چي ډوډۍ به وخورو خو دې ویل چي بابا راسي یو ځای به یې وخورو.

د عثیم پلار وویل: نو درځئ.

تر ډوډۍ خوړلو او مجلس وروســته هیلې د عثیم د پلار څخه خدای په امانی واخیســتې تر څه تګ وروســته هیله د هغه مخکینیو ښــځو ســره هم ودریدل د هغو څخه یې هم خدای په امانی اخیســتی د عثیم پلار عثیم او هیلې ته کتل او ورته موســکی کیدی ملګري یې څنګته ودریدل ویویل: څه خبره ده؟

د عثیم پلار وویل: د میرمني تر مرګ وروســـته مي زوی هیڅکله دومره خوشحاله نه وو لیدلی لکه د کومه وخته چي ددې انجلۍ سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

يي ليدلي دي تل داســـي وو لکه د يو څه په تمه چي وي ما به تل کوښـــښ کوی چي پيدا يي کړم خو ونه توانيدم اخير دا دی ده خپله خپله خوشحالي پيدا کړل.

ملګرو کي يي يوه وويل: خو ته فکر کوې چي د عثيم دا خوشــحالي به دايمي وي؟

د عثيم پلار وويل: خو زه همدا خبرې ته په تشــويش کي يم خو الله جل جلاله ته دعا کوم چي دوی هيڅکله سره جلا نکړې.

تر خدای په امانۍ وروســته هيله او عثيم دواړه روان ســول تر څه تګ وروسته ډيره سخته تياره سول هيلې عثيم ته په موسکا وويل: عثيمه! زه لار نه وينم ما تر لاس ونيسه داسي نه سره ورک سو.

عثيم وويل: صحی دی.

بيا عثيم او هيله تر څو شـــپو وروســـته خپل پخواني ځای ته راورسيدل شپه ناوخته وه سهار ته لږ وخت پاته وو هيلې غوښتل د عثيم څخه خدای په امانی واخلي چي په دي وخت کي د عثيم په نظر کي عبدالله ورغلی چي دوی ته يي پټ پټ کتل. عبدالله وليدل چي هيله خبرې کوي خو څوک نه معلوميږي چي چاته يي کوي هغه پوه سو چي هيله د شمشير غار د پيريانو په قبضــه کي ده نو ځکه يي غوښـــتل چي قلندر خان خبر کړې نو د هغه د کلاء پر طرف ور روان ســـو عثيم هيلې ته وويل: هيلې ته دلته د يو درو دقيقو لپاره انتظار سه زه بيرته راځم ما يو څه هير کړيدي.

هيلې وويل: صحي دی خو ژر راځه.

عثيم وويل: سمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر تګ وروسته څو شېبې تيرې سوې چي عثيم بيرته راغلی هيلې ته يي وويل: دا دی راغلم نو اوس ورسره داسي نه د سهار اذان شروع سي.

هيلې د عثيم څخه خدای په اماني واخيستی او د کلاء پر طرف روانه سول کله چي کلاء ته ورسيدل دروازه يي وټېل عايشې ته تر کيلۍ ورکولو وروسته بيده سول کله چي غرمه سول او د خوبه راکښېنستل نو تر مخ پريوللو وروسته دباندي ووتل قلندر خان او زامن يي ډير پريشانه ناست وه کله چي هيله هغو ته نږدي ورغله نو د قلندر خان زوی وويل: جنازه يي پر څو بجې ده بابا؟

قلندر خان په غمګينه لهجه وويل: ماپښين پر ۳ بجې ده.

هيلې وويل: څه خبره ده کاکا د چا جنازه ده؟

قلندر خان وويل: د عبدالله.

هيلې وويل: هغه کاکا چي زما لپاره يي چرګ را استولی وو؟

قلندر خان وويل: هو.

هيله ډيره پريشانه سول بيا يي وويل: اف خدايه دا څنګه هغه څنګه مړ سو کاکا؟

قلندر خان وويل: نه پوهيږم لورې ډير په ظلم يي وژلی دی.

هيلې وويل: افففف خو د عبدالله کاکا د شکله داسي نه معلوميده چي چاته دي يي تکليف رسولی وي يا دي د چا سره دوښمني ولري.

قلندر خان وويل: نه پوهيږم خو کلېوال وايي چي د شمشير غار پيريانو وژلی دی ځکه هغه به سهار ډير وختي دباندي راوتۍ مسجد ته به راتلۍ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيلې وويل: هر چا چي وژلی وي الله دي سزا ورکړي ځومره نېک سړی وو.

قلندر خان وويل: رښتيا هم ډير نېک سړی وو هر وخت به يي ستا پوښــتنه کول ما ته به يي ويل چي هيله لورکۍ دباندي باســـه دېغت ونکړي خيال يي ساته داسي کوه و هاسي کوه.

هيلې وويل: الله دي يي وبخښي.

کله چي ماښـام سـو نو هيله عايشــې ته انتظار وه خو عايشــه خپل په اطاق کي د هيلې ځخه پټه سـول هيله پريشــانه وه چي عايشـــه ولي اطاق ته نه ده ورغلې کيلۍ ته هم پريشـــانه وه چي ځوک به يي ور وړې ټوله شپه عايشې ته په انتظار سوه خو هغه رانغله نو مجبوره سول بيده سوه تر ځه وخت وروسته مرغه راغلی او د هيلې د اطاق پر مخامخ په درخته کي کښـينسـتی او نارې يي کړي شــاوخوا يي وکتل بيا يي نارې کړې وروســـته په هوا ســـو د هيلې د اطاق پر کلکين کښينستی تر ځو شيبو ناستي وروسته په هوا سو ولاړی.

د عثيم ملګرې وويل: ته ورته وايي ولي نه ياره؟

عثيم وويل: کـه مي چيري د ميني ورتـه وويـل نو حتماً بـه د ځان پـه اړه هم ورته وايم خو زه بيريږم که مي خپل اصـليت ورته ووايه نو د هغي پـه زړه کي بـه زمـا لپـاره وهم او بېره ځـای ونيســـي او زه نغواړم چي هغه زما ځخه وبېريږې بلکي مينه راسره وکړي.

ملګري يي وويل: نو اخير ځه کول پکار دي کله چي د هغې پايليک بشپړ سي نو هغه به درځخه ولاړه سي او دا شايد ډير ژر پېښه سي زه درته وايم چي هر ځه ورته ووايه يا به دي خپله سي او يا به دې انتظار ختم سي ځکه انتظار کول تر مرګ هم بدتر دي.

عثيم وويل: فکر به وکړم چي ځه کول پکار دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي سهار سو هیلي غوښتل د عایشې څخه د تیري شپې د نه ورتګ علت وپوښتي خو عایشې به د خوابښې یا هم د قلندر خان سره ځان مصروفه کوی اخیر دا چي هیله تر اخیره ونه توانیدل چي د عایشې سره خبرې وکړي او د تیري شپې د نه ورتګ پوښتنه او د راتلونکې شپې لپاره د کیلۍ غوښتنه ځني وکړي. کله چي شپه سول هیله په فکرو کي غرقه وه چي نن دوهمه شپه ده چي د عثیم سره مي ندي لیدلي ځو ورځې همداسي تیرې سوې یوه ورځ سهار تر ناشتې خوړلو ځو شېبې وروسته د کلاء دروازه وټکېدل قلندر خان چي د کلاء په منځ کي پر کټ ناست وو خپل زوی ته وویل: هلکه ورسه وګوره چي دا دروازه څوک ټکوي!

زوی یي وویل: سمده بابا.

کله چي د قلندر خان زوی دروازه خلاصه کړل ګوري چي د استخباراتو پولیس ولاړ دي تر روغبړ وروسته قومندان وویل: پلار دي چیري دی؟

د قلندر خان زوی وویل: کور کي دی.

قومندان وویل: ورسه ورته ووایه چي راووځه!

د قلندر خان زوی دننه ولاړی قلندر خان ته یي وویل: بابا د استخباراتو پولیس راغلي دي وای پلار ته دي ووایه چي دباندي راووځي.

قلندر خان حیران سو چي په دا سهار وختي بیا استخبارات څه کوي خو کله چي ور ووتی نو تر روغبړ وروسته قومندان وویل: حاجي کاکا څو ورځي مخکي ستاسو یو کلیوال وژل سوی وو تاسو به خبر یاست؟

قلندر خان وویل: هو خبر یم ښه مي پیژندی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان وویل: موږ د هیلي په نامه ستاسو په کور کي میلمنه د هغه د وژنې په تور د تحقیق لپاره بیایو.

قلندر خان ډیر حیران او په غوسه سو بیا یي وویل: ته په سد کي یي چي دا څه وایې؟

قومندان وویل: هو حاجي کاکا په سد کي یم موږ د هغي پر ضد ثبوتونه لرو هغه باید زموږ سره ولاړه سي که نه موږ به یي په زوره بوځو.

قلندر خان نور هم حیران سو بیا یي په غوسه وویل: که دې دا دریشي نه وای اغوستې ددې خبرې ما ډیر ښه جواب درکوی.

قومندان وویل: ګوره حاجي کاکا موږ دېته مه مجبوره کوه چي د زور څخه کار واخلو.

قلندر خان وویل: چي په تا نکیږي هغه وکړه لاس دي آزاد هغه دي توپک دی او دا زما سر که تا زما د کور خواته یو قدم هم کښېښوی نو یا به ما وژني یا به تا وژنم.

یو پولیس قومندان ته پټ وویل: قومندان صاحب دی ددې کلي مشر دی که مو لږ بې ادبي ور سره وکړه نو کلیوال به مو سر د تنه راجلا کړي.

قومندان قلندر خان ته وویل: اوس ځم خو چي بل وار راځم که اړتیا سوه نو د سرونو بازي به هم سره وکړو.

قومندان دا خبرې وکړې بیا ولاړی کله چي یي مشر آمر ته د قلندر خان کیسې جریان ووایه نو هغه ورته وویل: بې عقله تاته چا وویل چي ته د قلندر خان سره داسي بې ادبه خبرې وکړه بیا ته نه یي خبر چي که دوښمن هم د پښتانه میلمه سو نو د دوستانو پځير چلند ور سره کوي د پښتنو پر سترخوان دوښمن هم دوست وي بله غلطي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې دا کړیده چي زموږ یو اسـلامي هیواد او نظام دی کفري هیوادو کي لا هم چي ښـځه ګفتاروي نو ښـځېنه پولیسـه در سره بیایي تا در سره بیولي وه؟

قومندان وویل: یا آمر صاحب.

آمر وویل: ښـار ته خبر ور واستوه چي سباته زموږ ښـځینه پولیسو ته ضرورت دی راوایستوی.

قومندان وویل: سمده آمر صاحب.

کله چي قلندر خان هیله ددې خبرې خبره کړه نو هغه ډیر وبېریدل بیا یي وویل: ما به عبدالله کاکا ولي وژی پر هغه خو زه د خپلې لور پخیر ګرانه وم.

قلندر خان وویل: نه پوهیږم چي څه خبره ده چي هغو ولي داسـي ویل.

یو ملګری په ځغاسته عثیم ته ورځغستل په لنډه لنډه ساه اخیستلو یي وویل: عثیمه عثیمه ټکه راولویدل.

عثیم په وارخطایی د ځایه ولاړ سو بیا یي وویل: څه وسوه؟

ملګرې یي کیسه ورته وکړه په دې سره عثیم عصباني سو فکر او سد یي کار پرېښوی دیوال ته یي سوک کش کړ پر سر یي لاسونه ونیول ډیر غمګین سـو. په دې خبر سـره اجمل او بیا د هیلې پلار فرشـاد هم خبر سـول ټول ډیر وارخطا وه د هیلې پلار په هم هغه وخت د طیارې ټکیټ وکړ او د کندهار پر طرف روان سـو تر څو ساعتو وروسته ټول د قلندر خان کور ته راورسیدل هیلې د پلار په لیدو د هغه غیږ ته ځان ور ورسـوی او په غیږ کي یي ونیوی تر سترګو یي اوښـکې رواني سوې پلار یي وویل: مه ژاړه لورې هر څه به خدای سم کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر روغبړ وروسته ټولو تر ماښامه بحث سره وکړ بیا قلندر خان وویل: خیر تشویش مکوی ان شاءالله چي هیڅ کوم جرم کړی ندی نو ثبوت به د کومه کړې دوی.

کله چي سبا سو نو غرمه مهال بیا دروازه وټکېدل کله چي د قلندر خان زوی ورغلی د هغې خوا چي بیرته راغلی نو وې ویل: بابا آمر صاحب راغلی دی.

قلندر خان او ټول دباندي ور ووتل تر روغبړ وروسته آمر وویل: حاجي کاکا ډیر وبخښی چي تکلیف درکوو خو دا زموږ وظیفه ده.

قلندر خان وویل: کومه خبره نه ده خو دا ووایست چي بیا څنګه راغلي یاست؟

آمر وویل: حاجي کاکا تاسو شاید تیره ورځ د موضوع څخه خبر سوې یاست لومړی خو بخښنه غواړم چي زما قومندان ستاسو سره بې ادبي کړې وه او بیله ښځینه پولیسو راغلی وو موږ راغلي یو چي ستاسو میلمنه د تحقیق لپاره قومندانۍ ته بوځو ځکه د هغې پر ضد باندي قضیه ثبت سویده او موږ تر څو خپړنو وروسته ستاسو کور ته راغلو که نه نو تکلیف مو نه در کوی بیا ستاسو مېلمنه زموږ مېلمنه هم ده بلکي د ټول کندهار مېلمنه ده خو د قانون ځنځیرانو مو لاسونه راتړلې دي چي باید د هغې څخه تحقیق وکړو موږ ښځینه پولیسې را وستلې دي که ستاسو خوښه وي ستاسو مېلمنه به زموږ سره ولاړه سي؟

قلندر خان وویل: پوهیږم تحقیقات کول ستاسو حق دی خو ته به ښه خبر یي چي موږ پښتانه یوازې ښځه دباندي نه پریږدو د پردو خلکو سره خو بیخي نه که ته کوم انتقاد نلرې موږ به هغه خپله درولو قومندانۍ ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آمر وويل: دا خو ډېره ښه خبره ده ټول داسي راسی لکه زما مېلمانه چي یاست.

قلندر خان وويل: ډېره مننه آمر صاحب ان شاءالله موږ به په يو څو دقيقو کي درسو.

د هيلې پلار وويل: آمر صاحب تاسو ويلای سی چي موضوع څه ده؟

آمر وويل: قومندانۍ ته راسی چای به هم راسره وڅښئ او په موضوع به مو هم پوه کړم اوس راباندي ناوخته دی قومندانۍ کي کارونه هم زيات دي.

وروسته آمر د ټولو څخه خدای په امانی واخيستی او ولاړی.

کله چي قلندر خان او نور ټول کور ته ننوتل نو تر مشورو او خبرو وروسته يې غوښتل چي د هيلې سره يو ځای قومندانۍ ته ولاړ سي هيله چي کله روانيدل د قلندر خان د ميرمني پر اوږه يې په ژړا سر کښېښوی ډېره وارخطا وه د قلندر خان ميرمني ورته وويل: مه ژاړه لورې چي ګناه دې کړې نه وي د دنيا هيڅ قانون تاته سزا نسي درکولای په ډاډه زړه ورسه.

هيله د قلندر خان د ميرمني په خبرو څه ارامه سوه بيا ټول د قومندانۍ پر طرف روان سول آمر چي کله دوی وليدل نو ډېر خوشحاله سو تر څه باندې وروسته د عبدالله ښځه او ورونه هم راورسيدل هغو په ډېره غوسه هيلې ته کتل تر څو شېبو وروسته آمر وويل: ستاسو محکمه سباته شروع کيږي نن مازي د حاضرۍ فورمه امضاء کړی.

هيلې او د عبدالله ښځې او ورونو فورمه امضاء کړل بيا آمر د عبدالله ښځې او ورونو ته وويل: تاسو ولاړ سی سباته راسی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ولاړل بیا آمر قلندر خان ته وویل: حاجي کاکا دا یو عجبه قضـــیه ده زه غواړم دا خور ددې قضـــیې وژغورم ځکه دا زموږ مېلمنه ده خو قضـیه ثبت سـویده دا باید سـباته ټول رښـتیا ووایي زه پوهیږم قتل دې نه دی کړی د عبدالله کورنۍ هم په دې پوهیږي چي دا انجلۍ قتل نســي کولای خو د ښــکېلتیا په خاطر د عبدالله کورنۍ غواړي دې ته سزا ورکړي ځکه ددې په سبب قاتل قتل کړیدی خو ثبوتونه ټول ددې خور پر ضد دي.

ټول ډیر حیران سـول بیا د هیلي پلار وویل: قاتل ددې په سـبب ولي قتل کوی موږ پوه نسـوو او دا قاتل دی څوک چي سـزا یي زما لور ته ورکول کیږي؟

آمر وویل: که د قاتل په اړه درته ووایم شاید تاسو باور ونکړی ځکه کیدای سـي ستاسو لور ستاسو څخه دا خبره پټه کړې وي یا هم شاید دا خپله خبره نه وي چي قاتل څوک دی.

قلندر خان وویل: آمر صاحب داسي صفا صفا ووایه چي قاتل څوک دی او دا د هغه سـره څه پېژني دا خو د کوره نه ده وتلې چي وځي هم زه یا د کورنۍ نور غړې مي ور سره وي.

آمر وخندل بیـا یي وویـل: حـاجي کاکا قاتل دا پېژنـي او هره ورځ دا ور سره ویني هم ځکه د قتل د ځای سره موږ ددې د پښو پلونه پیدا کړل چي په هغه شپه یوازي ددې پلونه تازه وه پر هغه لاره.

هیله حیرانه سول چي آمر څوک یادوي چي قاتل دی او زه یي پیژنم بیا د هیلې پلار وویل: آمر صــــاحب ته پوهیږې چي موږ ســـخت پریشانه یو نو سم ووایه چي څه خبره ده او قاتل څوک دی؟

آمر هیلې ته وکتل بیا یي ورته وویل: ته هره شپه د چا سره وینې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې سـره هيله وارخطا او ټول حيران سـول څه يې ونه ويل آمر بيا پوښتنه وکړه وېويل: ووايه چې ته د چا سره وينې هره شپه؟

هيلې سـر لاندې وځړوی څه يي ونه ويل بيا يي پلار وويل: هيلې لورې د آمر صاحب د پوښتنې جواب ورکړه ته د چا سره وينې؟

قلندر خان وويل: آمر صـاحب زه چي بېديږم هره شـپه دروازه قلفوم نو بيا دا د چا سره او څنګه ويني؟

آمر وويل: نـه پوهيږم چي دا پـه هوا هلتـه ځي او کـه د ديواله اوړي خو هره شپه دا د يو چا سره ويني هغه به دا خپله ووايي.

هيلې بيا څه ونه ويل بيا يي پلار وويل: هيلې ووايه چي آيا ته د شپې دباندې وځي او د يو چا سره وينې؟

هيلې څه نه ويل خو کله چي يي پلار په غوسـه باندې ناره کړه چي: هيلې زه څه درته وايم ته زما اوازه اورې آيا ته د يو چا سره وينې؟

هيله وبېريدل په بنده بنده لهجه يي وويل: هو بابا.

په دې سـره ټول ډير حيران سـول بيا هيلې وويل: خو بابا هغه يو شپانه هلک دی ما د شمشير غار په اړه معلومات ځني غوښتل هغه معلومات راکول.

په دې سره يي پلار هيله ټينګه چپلاخه ووهل بيا يي ورته وويل: نو د بې عقل لورې څوک د شپې ور سره وينـي؟

قلندر خان او آمر د هيلې پلار ته وويل: چي آرام اوسه.

د هيلې تر سترګو اوښکې رواني سوې بيا تر څو شېبو وروسته آمر وويل: هيلې ته پوهيږې هغه هلک څوک دی؟

هيلې څه نـه ويل لاندې يي کتل بيا آمر وويل: هغه هلک شـپانه نه بلکي د شمشير غار پيری دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې سره هيلې سر راپورته کړ آمر ته يي وکتل ډيره حيرانه وه چي دا څه وايي نور هم ټول ډير حيران سول د هيلې پلار په حيرانتيا وويل: څه؟!

آمر وويل: هو هغه پيرى دى او عبدالله هم هغه وژلى دى.

هيلې وويل: يا داسي نسي کيداى.

آمر وويل: که ته باور نلرې نو ورسه نن يي خپله ځانته ثابته کړه که هغه انسان ذات دى نو هغه ستا سره د ورځې ولي نه ويني.....

هيله او کورنۍ يي کور ته روان سول د نورو سره سره هيله هم په فکرو کي غرقه وه چي دا څه يو عجب حالت دى د هيلې په ذهن کي د آمر دا خبره ځو ځو واري تکراريدل: هغه هلک شپانه نه بلکي د شمشير غار پيرى دى.

کله چي کلاء ته ورسيدل ټول په فکرو کي غرق وه چي شپه سول نو هيله د اطاق څخه دباندي راووتل پلار يي وويل: اوس چيري ځې؟

هيلې وويل: بابا زه غواړم د هغه هلک سره ووينم.

پلار يي په حيرانتيا وويل: ته پر سد يي هيلې؟

هيلې وويل: هيله کوم بابا ما پريږده چي د هغه سره ووينم.

پلار يي وويل: نه پوهيږم چي په تا څه وسول تا د آمر خبرې نه واوريدي چي هغه وويل چي هغه پيرى دى انسان ندى.

قلندر خان وويل: فرشاده هيله پريږده چي د هغه سره ووينې.

د هيلې پلار په حيرانتيا وويل: څه؟

قلندر خان وويل: زه درته وايم چي هيلې ته اجازه ورکړه چي د هغه سره ووينې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هيلې پلار او اجمل غوښــــتل څه ووايي خو قلندر خان وويل: زه درته وايم اجازه ورکړی.

بيا د هيلې پلار هيلې ته اشاره وکړه چي ورسه کله چي هيله ولاړل قلندر خان وويل: فرشــــاده هغه ســــتا لور ته هيڅ تاوان نســــي ور رسولای که يي ور رسوی نو اول سر کي يي ور رسوی ما ځکه اجازه ورکړه چي ستا لور د سزا څخه يوازي هغه هلک ژغورلای سي.

فرشاد وويل: هغه څنګه؟

قلندر خان وويل.... :

هيله د شمشير غره پر طرف روانه سول کله چي د عثيم د ناستي ځای ته ورسيدل نو وېليدل چي عثيم هم هلته ناست دی خو دې ته يي شــا ده کله چي هيله ور نږدې ســـول نو په ژړا يي ورته وويل: ولي دي زما سره داسي وکړه؟

ددې په ږغ سره عثيم ژر ولاړ سو اوښکې يي پاکي کړې بيا يي په موسکا وويل: اوووی ته راغلې؟

هيلې وويل: هو راغلم ولي تا فکر وکړ چي ســتا د حقيقته خبره سم نو درڅخه وبه ببريږم زه ددې پوښـــتنې جواب ته راغلم چي تا ولي زما سره داسي وکړه.

عثيم وويل: هيلې ما غوښتل رښتيا درته ووايم خو زه بيريدم چي که ته زما په اړه خبره سې چي زه د انسان ذاته نه يم نو ته به زما څخه وببريږې او نفرت به راڅخه وکړې نو ځکه مي رښـــتيا درته ونه ويل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلۍ په غوســه وویل: نفرت او بېره خو اوس در څخه کوم ځکه ته د پیري سره سره قاتل هم یي عبدالله کاکا څومره نیک سړی وو تا هغه ووژی.

عثیم په اوښکو ډکو سترګو وویل: هیلۍ زه قاتل نه یم هغه ما ستا په خاطر ووژی.

هیلۍ په حیرانتیا وویل: زما په خاطر؟

عثیم وویل: هو ســتا په خاطر ځکه زه ســتا ســره مینه کوم او هغه غوښتل چي په ما و تا کلی خبر کړي او سره جلا مو کړي.

هیلۍ د درد په خندا سره وویل: واه څومره عجبه مینه دې ده زما په خــاطر دې وواژه او قربــاني دي هم ورتــه زه کړم واه ومي منلې کندهاریه اوس مي ښه سم ومنل چي تاسو کندهاریانو هر وخت غمو او ستونزو ته ښځې قرباني کړیدي.

عثیم وویل: هیلۍ زما څخه غلطې وســوه ځکه زه ســتا په مینه کي لیونی سـوی وم او یم هغه وخت یوازي ما سـتا مینه لیدل هغه وخت زما په فکر کي د جدایۍ غم راپورته سـو هغه مي په دومره سـختی ووژی چي تر اوسه به هیچا داسي په ظلم څوک نه وي وژلی خو دا هر څه مي ستا د میني په خاطر کړیدي.

هیلۍ وویل: تـه خو زمـا لایق لا نـه یي نو زما د میني لایق به څنګه سې ځم نوره د تل لپاره صرف د همدې خبرې د پاره راغلې وم چي تا خپل ضمیر او وجدان ته وشرموم.

کله چي هیله روانه ســول عثیم وویل: زه دې نه پرېږدم چي ته زما څخه جدا سې.

هیلۍ بیرته مخ ورته راواړوی وېویل: نو څه به وکړې ما به هم مړه کړې که را ونه ګرځم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قلندر خان، فرشــاد او اجمل ټولو د بام د ســر څخه هيلې ته کتل چي هغې د عثيم سره خبرې کولې خو دوی يوازي هيله ليدل چي خبري کوي.

عثيم د هيلې خواتـه ورنږدي ســـو د هغي بازوګان يي ونيول بيا يي وويل: تا دا فکر لا څنګه وکړ چي زه به تا مړه کوم.

هيلې وويل: قتل خو ستاسو عادت دی.

د عثيم تر ســترګو نوري اوښــکې توی ســوې بيا يي په ژړا وويل: داســـي مه وايه هيلې زه ســـتا ســـره بې حده مينه کوم ما يوازي مه پرېږده زه د هغه ورځې پر تا مين سوی يم چي کله ته اول وار کلي ته راغلې.

هيله د هغه څخه په ژړا روانه سول او کلاء ته يي ځان ورسوی کله چي خپل اطـاق تـه ولاړل نو ډير يي وژړل کلکين تـه نږدي درختـه کي مرغه کښينستی او ناري يي شروع کړې د هغه په نارو هيلې په حيرانتيا د هغه خواته وکتل بيا يي خپله اوله ورځ ورپياد ســول چي دا راغلې وه هم دا مرغه راغلی وو او دې ته په کتو يي نارې وهلې بيا يي د عثيم هغه خبره ور ياده سـول چي ويل يي زه د هغه ورځې پر تا مين يم چي اول وار ته کلي ته راغلې هيله پوه سول چي دا هم عثيم دی بيا يي کلکين ورته بند کړ.

سـبا ته محکمې ته ټول حاضـر سـول د محکمې شـروع کيدو مخکي آمر قلندر خان ته وويل: تاسـو راسـئ زه تاسـو ته د محکمې شـروع کيدو مخکي يو څو خبرې وکړم.

ټول ور سـره ولاړل بيا آمر وويل: زه مجبوره يم چي بايد د قاضـي مخکي د هيلې پر ضـد راټول سوي ثبوتونه کښيږدم که هيله محکمه کي رښتيا ووايي نو که د ثبوتو حاضـرولو سره سره قاضي ددې پر ضـد فيصله وکړې زه سل په سلو کي باورې يم چي هغه پيری به يا

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاضر سي یا به کوم داسي کار وکړي چي په سبب یي هغه مجرم وګڼل سي او هیله د قضیې څخه خلاصه سي که هغه ځان حاضر کړ نو سزا به هغه ته ورکړل سي.

هیله ددې خبرې په اوریدو په فکر کي سول کله چي د آمر خبرې خلاصي سوې نو د هیلې پلار وویل: هیلې د آمر صاحب په خبرو دې سر خلاص سو؟

هیله لا هم په فکر کي وه بیا یي پلار وویل: هیلې!؟

هیله لکه د خوبه چي وي او یو دم راکښینې بیا یي وویل: ها؟!

پلار یي وویل: د آمر صاحب خبرې دي واوریدې هغه وای چي ټول ربښتیا وو ایه که هغه هلک ځان حاضر کړ نو سزا به هغه ته ورکړل سي.

هیلې وویل: صحي دی.

بیا ټول محکمې ته حاضر سول محکمه شروع سول تر ثبوتو وړاندې کولو وروسته قاضي هیلې ته وویل: د ټولو ثبوتو وړاندي کولو وروسته بیا هم ته ویلای سې چي ته قاتله نه یې؟

هیله په فکرو کي وه د آمر هغه خبرې یي وریادي سوې چي ویل یي که هغه هلک محکمې ته حاضر سو نو سزا به هغه ته ورکړل سي بیا د عثیم هغه خبرې ور یادې سوې چي ویل یي: هیلې زه قاتل نه یم هغه ما ستا په خاطر ووژی هیلې زما څخه غلطې وسوه ځکه زه ستا په مینه کي لیونی سوی وم او یم هغه وخت یوازي ما ستا مینه لیدل هغه وخت زما په فکر کي د جدایۍ غم راپورته سو هغه مي په دومره سختی ووژی چي تر اوسه به هیچا داسي په ظلم څوک نه وي وژلی خو دا هر څه مي ستا د میني په خاطر کړیدي.

قاضي بیا وویل: هیلې آیا دا قتل تا کړیدی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلې تر څو شیبو وروسته قاضي ته وکتل بیا یي وویل: هو!

په دې سره ټول ډیر حیران سول بیا د هیلې پلار ولاړ سو په غوسه یي هیلې ته وویل: هیلې دا څه وایي قاضي صاحب ته رښتیا رښتیا ووایه چي دا قتل تا نه بل چا کړیدی!

هیلې پلار ته وکتل بیا یي سر لاندي وځړوی پلار یي بیا په غوسه ورته وویل: هیلې تاته وایم؟

د هیلې تر سترګو اوښکې روانې سوې تر پښو ولویدل پنجره کي کښینستل په ژړا یي شروع وکړه بیا د هیلې پلار قاضي ته وویل: قاضي صاحب دا درواغ وایي رښتیا داسي ندي دې په ټول عمر کي یو کوچنی مچ ندی وژلی نو انسان به څنګه مړ کړې قاضي صاحب ته مور ته وخت راکړه مور به دا پوه کړو چي رښتیا ووایي.

قاضي تر څو شیبو وروسته وویل: سمده تر سبا پوري محکمه معطله کوو خو سبا اخیرې فیصله کوم.

فرشاد وویل: ډیره مننه قاضي صاحب.

کله چي ټول کور ته راورسیدل نو د هیلې پلار هیله تر لاس ونیول د موټر څخه یي راکښته کړل تر دریدو وروسته یي ټینګه چپلاخه (څپیړه) ورکړل په دې سره اجمل او قلندر خان هغه ونیوی ورته ویویل: فرشاده ارام اوسه.

د هیلې تر سترګو اوښکې روانې وې څه یي نه ویل بیا فرشاد په غوسه وویل: نه پوهیږم دا د بې عقل په لور څه وسول چي قتل یي کړی ندی نو وې منل څنګه؟

قلندر خان هیلې ته وویل: هیلې لورې تا ولي داسي وویل آیا ته پر سد وې په هغه وخت کي تا وویل چي قتل تا کړیدی داسي خو به نه وه چي هغه پر تا کوم جادو یا منتر ویلی وي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلۍ تر ځو شېبو وروسته وویل: یا کاکا هغه په ما هیڅ جادو نه دی کړی ما ځکه ومنل چي هغه دا هر څه زما لپاره وکړل.

ټول ډېر حیران سول بیا قلندر خان وویل: ستا لپاره؟

هیلۍ وویل: هو کاکا ځکه په هغه شپه چي زه او عثیم سره ولاړ وو نو عبدالله کاکا ولیدلو هغه فکر کوی چي زه د پیریانو په قبضــه کي یم نو ځکه یي غوښــتل چي تاســو او ټول کلی خبر کړې عثیم فکر وکړ چي زه به د عبدالله کاکا په خبرداري د هغه څخه جلا ســـم نو ځکه یي هغه مړ کړ.

ټول ډېر حیران وه بیا اجمل وویل: خو دا هر څه هغه ستا لپاره ولي وکړل؟

هیلۍ تر ځو شېبو وروسته وویل: ځکه هغه زما سره مینه کوي.

پـه دې خبره ســــره ټول نور هم ډېر حیران ســـول د هیلۍ پلار په حیرانتیا هیلۍ ته وویل: څه؟ تا څه وویل هغه ستا سره مینه کوي؟

هیلۍ وویل: هو بابا.

د هیلۍ پلار تر ځو شـــېبو حیرانتیا وروســـته وویل: زما یوه خبره واوره ســـبا تـه که دې محکمه کي رښـــتیا ونه ویل نو تر ما به بد هیڅوک نـه وي دا زموږ پـه رکم محکمـه نه ده دلته افغانســـتان کي اسلامي شرعې محکمه ده او ته خبره یې چي شرعي محکمه کي د قتل سزا څه شـي ده قصـاص دی قصـاص سبا ته که قاضـي ستا پر ضـد فېصلـه وکړه نو تـه به قصاص سې یعني د هغه مړي کورنۍ به تا ووژني.

هیلۍ څه ونه ویل بیا د قلندر خان میرمني تر لاس ونیول خپل اطاق ته یې بوتله. اجمل فرشاد تر اوږو ونیوی پر کټ یي کښېنوی بیا یي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته وویل: فرشـــاده ته فکر مکوه الله جل جلاله به هر څه خیر کړي.

فرشاد تر څو شيبو وروسته په ژړغونې اواز وويل: اجمله په ټول ژوند کي خو همدا يوه لور مي ده که مي دا هم د لاســه ورکړه نو زما ژوند به هم لمنځه ولاړ ســـي زه نغواړم چي لور مي د لاســـه ورکړم اجمله ته ددې ځايه د وتلو يو لار راوښيه زه غواړم لور مي خوندي او سلامته ددې ځايه بوځم.

اجمل وويل: فرشاده! پر ولسوالی،ولايت او ټول هيواد کي شاوخوا چيک پاينټونه او پوستې دې هيڅ د وتلو لار نسته.

فرشاد وويل: نو زه څه وکړم؟

هيله په اطاق کي د قلندر خان د ميرمني سره ناسته وه هغې ورته وويل: لورې پلار دې ښه درته وايي ته هر څه چي رښتيا وي ورته وبوايه هغه هلک ته بېله هغه هم سزا نسي ورکولای ځکه ويني خو يي نه رب دي د عبدالله د ورونو پر زړونو د رحم اوبه تيري کړي چي ووايي چي نور ددې قضيې څخه لاس واخلي.

تر څه نصيحت وروسته د قلندر خان ميرمن ولاړل هيله اطاق کي يوازي پاته سول تر څو شيبو وروسته بيا د چوغکې نارې سوې هيلې د درختې خواته د اوښکو په سرو سترګو وکتل په درخته کي بيا هغه چوغکه ناسته وه هيلې ته يي کتل او نارې يي وهلې هيلې په ژړغونې اواز وويل: ولاړ سه د ژونده مي.

خو هغه چوغکې چي مخکي يي په لوړ اواز نارې وهلي بيا يي کرار نارې شروع کړې هيله ولاړه سول غوښتل يي چي کلکين بند کړې ورته خو کله چي يي کلکين بند کړ او غوښتل يي چي کټ ته ولاړه سي په دې وخت کي د لاندې د خوا څخه کوچنيانو پر چوغکه د ډبرې واری وکړ چي د چوغکې پر وزر ډبره ولګيدل په دې سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

چوغکې يو دم لويه ناره وکړه او لاندې ولويدل هيلې چې درختې ته وکتل نو چوغکه نه وه خو کله چې يي لاندې وکتل نو کوچنيانو هغه په لاس کي نيولې وه او بازئ يي په کولې. هيله په دي ســــره ډيره وارخطا سوه بيا په ځغاسته د اطاقه ووتل کله چې لاندي ولاړه نو د کوچنيانو پر خوا يي ور وځغســــتل ټولو هيلې ته کتل چې هغه ولي ځغلي. هيلې د کوچنيانو د لاسه هغه چوغکه واخيستل او د کلا څخه ووتـل پلار او نورو ټولو ورتـه کتـل چي هيلـه چيري ولاړه او دا چوغکـه يي ولي پـه لاس کي نيولې وه. هيلـه چي کلـه د کلا څخـه ووتل نو د شمشير غر پر خوا ولاړه کله چي ددې او عثيم د ملاقات ځای تـه ورســــيدل نو هغه چوغکـه يي د عثيم د نـاســــتې پر ځای کښـيښـول دا ليري ورته ودريدل بيا يي په ژړا ورته وويل: ولي مي نوره زوروې بس ده ما و غم مي سره پريږده؟

هيله روانه سول خو عثيم ور ناره کړه: هيلې!

هيلې چي کلـه ورتـه وکتـل نو د عثيم لاس ســـخـت زخمي وو دې غوښـتل ولاړه سـي خو بيرته ورته راوګرځيدل او د عثيم لاس يي د خپل پوړنـي پـه يو ټوټـه ور وتړی د لاس تړلو پـه وخت کي د هيلې تر سترګو اوښکې د عثيم پر لاس توی سوې بيا يي د هغه لاس خپل په لاس کي ونيوی او مچ (ښکُل) يي کړ عثيم په موسکا ورتـه وويل: مېنه سوې پر پيري؟

هيلې د ګېلې په ډول په ژړغونـي ږغ ورته وويل: څه فايده ســبا بيله هغه هم ماته سزا راکول کيږي د تل لپاره به ولاړه سم درڅخه.

عثيم تر څو شــېبو پوري د هيلې ســترګو ته کتل بيا يي په موســکا وويل: ليونـئ زه به ژوندی يم او تاته به سزا درکوي؟

هيلې د مســــخرو پـه ډول ورتـه وويـل: خبرې مکوه هغـه کوچنيو هلکوانو پر دا حال کړې ته وګوره ځانته يواري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثیم په خندا ســـو بیا یي وویل: هغو د ظالم زامنو ناپامه وویشـــتلم داســـي ښـــکار یي زده وو که المپیک ته یي ســـتاســـو قلندر خان کاکا واستوي د افغانستان نوم به ور روښانه کړي.

په دې سره هیله موسکۍ سوه بیا یي وویل: لاس دي سخت زخمي دی او ته دلته ماته مسخرې او ټوکې کوې؟

عثیم وویل: پوهیږې هیلې چي تـه پـه خنـدا کي څومره ښـــایســـتـه معلومیږې؟ زه خو څه که ستا خندا لویو لویو بزرګانو هم لیدلې وای نو هغوی به هم لیونیان ســـوي وای او ســـتا په مینه کي به داســـي لیونتوب ته رسېدلې وای لکه زه چي ورسیدم چي قتل مي وکړ خو په ځان پوه سوی لا نه یم.

د هیلې خندا سره ټوله سوه بیا یي وویل: تا باید داسي نه وای کړي عثیمه بیله هغه هم چي ټوله دنیا خبره سوې وای بیا یي هم زه ستا څخه نه وای جلا کړې اوس وګوره په مرګ درڅخه ج..

هیلې خبره پوره کړې نـه وه چي عثیم یي پر خولـه لاس ور ونیوی بیا یي په غیږ کي ونیول په غوســـه یي ورته وویل: بیا داســـي خبره ونکړې هیلې.

تر څو شېبو وروسته قلندر خان او د هیلې پلار د کلا څخه راووتل او د شمشیر غر خواته په نږدې کیدو یي د هیلې هیلې ناري شروع کړې هیلې عثیم ته وویل: زه ځم.

د تلو په وخت کي هیلې د عثیم مخ په دواړو لاسو کي ونیوی پر مخ او تندې یي ژر ژر ښـــکُل کړ بیا ځني روانه ســـول کله چي هیله ولاړل نو عثیم تر شا ورته وکتل موسکی سو د ځان سره یي وویل: لیونۍ تر هغه مرګ چي ســـتا ســـزا ته ګورم وژل کیږم ماته تر هغه مرګ ډېر اسان او قبول دی چي ستا مخکي ووژل سم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبا ته محکمې ته د تلو مخکي د هیلې پلار هیلې ته ډیرې لارښونې وکړې تر څنګ یي په اړه ډیر پریشــانه هم وو خو بیا زړه نا زړه د محکمې پر طرف روان ســول کله چي محکمې ته ورســېدل نو آمر ورته وویل: ستاسو محکمه نوره پای ته ورسېده تاسو تللای سی.

هیله د هیلې پلار او نور ټول ډیر حیران او خوشــــحاله ســــول بیا د هیلې پلار په موسکا سره وویل: څه؟

آمر وویل: هو ستاسو محکمه پای ته ورسېدل خو په یو شرط چي تاسو به سباته ددې ځایه ځی.

د هیلې پلار وویل: که پرواز وو نن لا ځو خو تاسو دا راته ووایست چي دا وسول څنګه.

آمر هیلې ته وویل: هیلې خور ته هلته ورسه یو څو فورمې دې هغه به امضاء کړې.

هیله هغه اطاق ته ورغله چي آمر ور ښــــولی وو بیا آمر د هیلې پلار، قلندر خان او اجمل ته وویل: تاسو زما سره راسی!

کله چي ټول دباندي ووتل نو آمر وویل:............

هیلې چي کله فورمې امضاء کړې نو دباندي راووتل ګورې چي آمر ددې پلار او قلندر خان ته خبرې کوي هیلې چي خپل پلار ته وکتل نو پلار یي ورته څه پریشانه معلوم سو تر څو شېبو وروسته آمر او نور ټول بیرته د هیلې خواته راغله بیا آمر وویل: نو هیلې خور تاسو ته ښه وخت غواړم خدای دې وکړې چي زمونږ لخوا په تکلیف سوې نه یې مونږ خپله وظیفه اجرا کول که نه هیڅکله به مو تکلیف نه وای درکړی.

هیلې وویل: نه آمر صــاحب کومه خبره نه ده زه پوهیږم چي تاســو خپله وظیفه اجراء کول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته ټول د کور پر طرف روان سول په موټر کي هم هيلې خپل پلار ته کتل چي پريشانه معلوميدی کله چي کلاء ته ورسيدل نو ټول ددې خبر په اوريدو ډير خوشحاله سول خو د هيلې به کله کله پلار ته هم فکر کيدی چي پريشانه به وو ساعت وروسته هيلې غوښتل په دا ښه خبر باندي عثيم هم خبر کړې نو ځکه د شمشير غار پر طرف روانه سول کله چي هلته ورسيدل نو عثيم ورته په انتظار وو او د هيلې په ليدو ډير خوشحاله سو هيله هم د هغه په ليدو خوشحاله سول بيا يي په خندا وويل: عثيمه عثيمه عثيمه زما محکمه خلاصه سول اوس زه کور ته تللای سم.

عثيم د ناز په ځير په خپګان وويل: ما پريږدي ځې؟

هيلې وويل: اې خو تا هم د ځان سره بيايم زه بابا راضي کوم زموږ په واده.

عثيم وويل: زه نسم تللای هيلې.

هيلې وويل: ولي؟

عثيم وويل: زه بايد دلته ځني کارونه سرته ورسوم.

هيلې وويل: کوم کارونه ايا تر ما ډير مهم دي تاته؟

عثيم وويل: ليونۍ ته ځان د هر څه سره مه مقايسه کوه تر تا به زه هر څه قربان کړم دا هر څه خو ستا په خاطر کوم چي تر څو ته خوشحاله اوسې.

هيلې عثيم تر ګريوان ونيوی ورته وېويل: ګوره هلکه که په سمه نه راسره ځې په زور دې بيايم.

عثيم په خندا وويل: ښه اوس دې بدماشي هم شروع کړه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلۍ وویل: هو نو څه به وکړې ته دې ونیســـه د پیریتوب زور راوښیه.

عثیم وویل: نه بابا ځان خو مه ندی د غاړي چي زور در سـره کوم ناحقه به دې وژلی یم.

هیلۍ وویل: توبه مړ دي سي ستا دوښمن بیا داسي خبره ونکړې.

عثیم وویل: سمده نه یي کوم اُوه ما تاته یو شی در کوی.

عثیم د جیب څخه یو کاغذ راویستی بیا یي وویل: واخله.

هیلۍ وویل: دا د څه شي ورقه ده؟

عثیم وویل: دا سـتا د آزادی ورقه ده چي دا در سـره وي ته هر کله بیا راتلای او تلای سې آزاده ګرځیدلای سې.

هیلۍ وویل: خو دا ستا سره څنګه؟

عثیم وویل: د قاضي صاحب څخه مي واخیستل.

هیلۍ وویل: په زور که په رضا او تا د هغه سره ولیدل څنګه؟

عثیم موسـکی سو بیا یي وویل: په رضا یي راکړه او مجبور وم باید ور سره لیدلي مي وای.

هیلۍ د عثیم لاس پر خپل سر کښیښوی بیا یي وویل: ته زما په سر قسم وکړه چي په رضا یي دا ورقه درکړل.

عثیم د هغي د ســـر څخه لاس لیري کړ بیا یي وویل: لیونۍ قســـم یوازي د الله جل جلاله په ذات کیږي د انســـانانو په ســـر او نورو شیان قسم کول ګناه ده او زه په الله قسم کوم چي په رضـا مي ځني واخیســتل تر څو ته بیله کومي بیرې ولاړه ســې او بیله فکره ژوند وکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلۍ یو څو شـــیبې عثیم ته کتل بیا یي خپل ســـر د هغه پر څېګر کښیښوی بیا یي وویل: ته زما سره دومره مینه کوې چې د راتلونکې فکر مي لا هم در سره دی؟

عثیم وویل:

خلک وایي اول ځان پسي جهان دی

رحمان وایي یار تر ځان راباندي ګران دی

هیلۍ وویل: واه بیشکه.

هیلۍ چي لا هم د عثیم پر څېګر سر اینـی وو وویل: عثیمه راسره ولاړ سه نو هیله کوم.

عثیم وویل: که مي کولای سوای حتماً در سره تلم خو زه مجبوره یم نسم کولای.

هیلۍ وویل: بس سمده ولي داسي نه وایي چي نه یم درته ګرانه زما پروا نلرې که دې درلودای راسره تللی به وای.

عثیم موسکی سو بیا یي وویل: لیونۍ زما په ګرانښت به بیا وروسته پوه ســـې چي څومره راتـه ګرانـه یي زما اولـه او اخیره مینه یي او اولـه مینه هیڅکله نه هیریږي زه به په هغه دنیا کي یوازي او یوازي تا غواړم.

هیلۍ د عثیم د اوږې ســر پورته کړ خفه غوندې کښـېنســته د عثیم څخه یي مخ واړوی عثیم حیران سو بیا یي وویل: څه وسوه؟

هیلۍ وویل: یوازي مي په هغه دنیا کي غواړې پر دې دنیا نه ســره یو ځای کیږو؟

عثیم د خپګان ساه واخیستل بیا موسکی سو وېویل: ښـه ته پر دې خبره خفه سوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیلۍ څه نه وویل عثیم یي پر مخ را ایله وربښـــتیان پورته کړل بیا یي وویل: پوهیږې لیونۍ یوه ثانیه ډیر کم ژوند دی خو په الله قســـم چي بیلـه تا یي نســـم تیرولای ته چي به ددې ځایه ولاړې زه به تر هغه سـاعته ستا د اطاق پر شـاوخوا ګرځیدم چي کله به ستا د راتلو وخت سـو او چي تاته به نږدي سـوم نو زړه به مي په سـکون سـو ځان به مي د نړۍ تر ټول بختور کس بلۍ کله چي سـتا سـترګو ته ګورم د ځان سره وایم چي دومره ښایسته سترګې به په نړۍ کي بل د هیچا نه وي لکه زما د هیلۍ.

هیلۍ وویل: بس سـمده سـمده اوس غوږه مالي مکوه زه نه پخلاء کیږم.

عثیم موسکی سو بیا یي وویل: اسمده نو زه څه وکړم چي ته راسره پخلاء سې؟

هیلۍ وویل: چي هر څه وو‌ایم کوې یي؟

عثیم وویل: سر مي وغواړه ستا په پښو کي به یي کښیږدم.

هیلۍ وویل: چپ که لیونیه داسي خبري مکوه زه بل څه غواړم.

عثیم وویل: هر څه چي وغواړې در تا به یي قربان کړم.

سـبا ته تر تیاریو او د قلندر خان او کورنۍ سـره یي تر خدای په امانۍ وروسـته هیله پلار یي او اجمل د هوایي میدان پر خوا روان سـول کله چي طیارې ته نږدي سـول نو هیلۍ عثیم ته وویل: عثیمه ځمه!

عثیم پر تندې ښکُل کړه بیا یي ورته وویل: پر ځان پام کوه.

هیلۍ وویل: نه یي کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عثیم موسکی سو بیا یي وویل: لیونۍ په اخیره کي خو یو څه مینه راکړه خو چي وینم دي راباندي غوسه کوې.

هیلې وویل: د غوسې وړ یي ځکه چي ته زما غوښتنه نه منې چي وایم ولاړ سه راسره نه ځې.

عثیم وویل: زه به ستا بیا راتلو ته تیاری ونیسم چي راغلې بیا به د تل لپاره سره یو ځای سو.

طیارې ته ټول مسافر وختل خدمتګار هیلې ته په انتظار وو بیا عثیم وویل: هیلې ولاړه سه ټول تاته انتظار دي.

هیلې وویل: صحي دی ځم د خدای په امان.

عثیم وویل: ودریږه!

کله چي هیله ودریدل نو عثیم بیا پر تندې ښکُل کړه بیا یي د هغې لاس پخپل لاس کي ونیوی ښکُل یي کړ کله چي هیله روانیدل نو عثیم ورته وویل: هیلې دا کاغذ کي ما تاته یو څه لیکلې دي خو قسم درکوم چي کله طیاره په هوا سول بیابه یي ګورې.

هیلې وویل: څه دي لیکلي دي او ولي یي باید په هوا کي وګورم.

عثیم وویل: خاص څه نه دي خو بس دا زما غوښتنه ده چي په هوا کي به یي ګورې.

هیلي خط ځني واخیستی وروسته طیارې ته پورته سول کله چي د طیارې د کلکین خواته راغله نو یي عثیم ته کتل او د خدای په امانۍ لاس یي ورته ښوروی پلار یي هیلې ته متوجې سو بیا یي تر څو شیبو وروسته وویل: هغه راغلی دی میدان ته؟

هیلې وویل: هو بابا هغه دی ولاړ دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هيلې پلار هم عثيم ته د خدای په امانۍ او مننې لاس وښوروی که څه هم ليدی يي نه خو د هيلې پر اشاره يي لاس وښوروی.

د هيلې پلار تر لاس ښـورولو وروسـته يو دم مخ واړوی او په ژړا سـو هيلې چي د خپل پلار ژړا ته فکر سـو نو حيرانه سـول په حيرانتيا يي وويل: څه وسوه بابا.

پلار يي څه ونه ويل خو هيله نوره هم حيرانه سول د عثيم خواته يي وکتل د هغه تر سـترګو هم اوښـکې رواني وې او په مايوسـۍ يي د هيلې خواته کتل په دې سره هيله پوه سول چي يو خبره حتماً سته نو يي پلار ته وويل: بابا راته ووايه چي څه خبره ده؟

د پلار تر سـترګو يي اوښـکې بهيدلي خو څه يي نه ويل هيله د خپله ځايه ولاړه سوه غوښتل يي د دروازې خواته ولاړه سي خو پلار او خدمتګـارانو ونيول هيلې پـه ژړا او حملو وهلو وويـل: پريږدی مـا پريږدی ما.

خو کله چي د کښته کيدو څخه نا اميده سول نو پر ځای کښينستل د عثيم خط يي خلاص کړ د خط پر يو جمله يي سـترګې ولګيدي چي عثيم ليکلي وه: سـتا د ژغورلو لپاره زما سـره داغه يوه لار وه چي بايد ځان مي قصاص ته حواله کړی وای.

هيلې خط بند کړ بيا يي په کلکين کي په ژړا او په اشـــاره عثيم ته وويل: داسي مکوه عثيمه هيله کوم.

عثيم پوه سو چي هيله د حقيقته خبره سول نو په اوښکو ډکو سترګو يي هيلې ته په اشاره وويل: چي په هغه دنيا کي ستا انتظار کوم.

هيلې تر طيـارې پورتـه کيـدو پوري سـر ښـوروی چي داسـي مـکوه......

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا هیلې ګډونوالو ته وویل: کله چې طیاره هوا ته پورته سول نو ما د عثیم خط خلاص کړ هغه لیکلي وه: زما ګرانې خورې ناوکۍ لومړی خو درته سلام وایم او شاید کله چې ته دا خط وايي نو سخته به ماته په غوسه یي خو ستا د ژغورلو لپاره زما سره داغه یوه لار وه چې باید ځان مي قصاص ته حواله کړی وای او ته مي ژغورلې وای لیونۍ تا ماته ویلي وه چې کندهاریان هر غم او ستونزې پر ښځو اچوي خو ته نه پوهیږې چې موږ افغانان او پښتانه په الله قسم که د ښځو پر بدن کوچنی زخم لا لیدلای سو چې خپل سر مو پرېکیږي هم. هیلې په دې دنیا کې شاید ته د بل چا سې زما خو په نصیب نسوې په هغه دنیا کي به یوازې او یوازې زما یې مینه در سره لرم زما ناوکۍ ستا عثیم.

هیلې چې خط ووایه بیا یې هغه په زړه پوري ونیوی تر سترګو یې اوښکې وبهیدلې.

پلار یې وویل: هغه لیونی خو ما لیدلی نه وو خو د کړنو یې پوه سوم چې ښه هلک وو او ستا سره یې د زړه مینه کول هغه د قاضي کور ته ورغلی وو په ژړا یې ورته ویلي وه چې قاتل زه یم تاسو یوې بې ګناه انجلۍ ته سزا ورکوی قاضي ورته ویلي وه چې ته هم مسلمان یي زه هم او د قتل کړل سوي کورنۍ هم او په اسلام کي د قتل سزا قصاص دی تا ته خو موږ سزا نسو درکولای خو کچیري ته خپله ګناه ومنې نو هغه انجلۍ به آزاده کړو په تاسو کي باید یو سزا ووینې بیا هغه لیوني ورته ویلي وه چې زه مي ګناه منم او سزا ته یې هم حاضریږم خو تاسو به ماته د هغې د آزادۍ ضمانت راکوی بیا قاضي تر قسم ورکولو چې دی به سزا ته حاضریږي وروسته د هغه سره منلې وه بیا یې ستا ضمانت خط ورکړی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د هیلې طیاره کربشـــې ته پورته ســول نو عثیم طیارې ته په کتو وویل:

دا وختونه به تیریږي او که نــــــــــه

د یار غم له چا هیریږي او که نــــــــه

دا وجود مي راته وګوره طبیبــــــــــه

دا زخمونه مي رغیږي او که نــــــــه

بیا هیلې ګډونوالو ته وویل: کله چې موږ تر څو ساعتو سفر وروسته راورسیدو نو فوراً مي عایشې ته زنګ ور ووهلی هغي په ژړا راته وویل چې عثیم پـه یو شـــــکل راغلی او د قرآن مطـابق د څو خلکو مخته قصـاص سو په دې سره زما د لاسـه تلیفون ولویدئ او د عثیم سره د ژوند جوړولو ټول ارمانونه او خوبونه مي لمنځه ولاړل د چا زړه پسـی وران يي خو زه په عثیم پسي ټوله ورانه سوم ځني زموږ پـه ژوند کي د تنفس پڅیر ارزښـــــت لري نو ځکه کله چې هغوی د لاسه ورکړو نو ژوند مو سخت سي.......

کله چې د هیلې کیســـه پای ته ورســـیدل نو بیا يي کتاب بند کړ ټول ګډونوال چې تر ســـترګو يي اوښـــکې بهېدلې په چکچکو کولو ولاړ سول او هیله يي تشویق کړل. هیلې د هغو څخه مننه وکړه بیا يي پر مخ بهېدونکې اوښـــکې په لاس وچې کړې بیا د تالار څخه ووتل پر لارې په موټر کي يي د پلار پر اوږه سر ایښـی وو او په فکرو کي ډوبه وه کله چې کور ته ورســـېدل نو د خپل اطاق پر طرف ولاړه کله چې اطاق ته ورسېدل نو حمام ته ننوتل هلته يي هندارې ته وکتل بیا يي سر لاندې وځړوی ډیر يي وژړل تر ډیري ژړا وروسته چې کله د حمامه راووتل نو په حیرانتیا يي وکتل بیا يي وویل: ته؟

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال نور کتابونه

- حیثیت ناول
- عاشقي ناول
- نارنج کلاء ناول
- کندهار اتل ناول
- زموږ نیمګړې مینه ناول
- تیر یادونه ناول
- ناهیلې ناول
- کوډې په اسلام کې
- ښځه په اسلام او غرب کې
- نفلي لمونځونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال پېژندنه

حاجي نیک محمد بارک چي د مرحوم محمد عیسی زوی د موسی جان لمسی او د غلام حیدر خان کړوسی دی ۲۳ کاله وړاندي د کندهار ولایت په نهمه ناحیه کي زیږیدلی دی. لومړنۍ دیني زده کړې یي د کلي په یو دیني مدرسه کي د قاریتوب تر درجې رسولي دي او لومړنۍ عصري زده کړې یي د ملالۍ لیسې شروع او په میرویس خان نیکه عالي لیسه کي پای ته رسولي دي. لوړي زده کړي یي په طب او اقتصاد کي کړیدي د نوموړي د خوښې خواړه وریجي د خوښې میوه کیله او اناناس د خوښې لوبه یي د موټرانو مسابقه د خوښې ځای یي د خپل هیواد شنې او زرغونې سیمې د خوښې کاروبار یي تجارت او د خلکو خدمت کول دي او د خوښې وړ انسان یي خپل مسولیت منونکی شخص دی مینه یي د خپل مور، ورونو، خویندو او راتلونکي میرمني سره ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شمشیر غره په اړه

شمشیر غار چي د کندهار ولایت په پنجوایي ولسوالۍ کي په یو غره کي موقعیت لري د افغانستان یو د هغو عجایب تاریخي ځایونو څخه دی چي د ډیرو خلکو پام یي ځانته اړولی دی. په ناول کي ذکر سوي معلومات یي ټول صحي دي غوښتل مو چي دا ځای د ناول په ژبه تاسو ته در معرفي کم.

لاندي عکس یي د لیري ساحي څخه اخیستل سویدی د دننه عکسونه یي د موبایل د حافظې د خرابیدو له امله ورک سویدي.

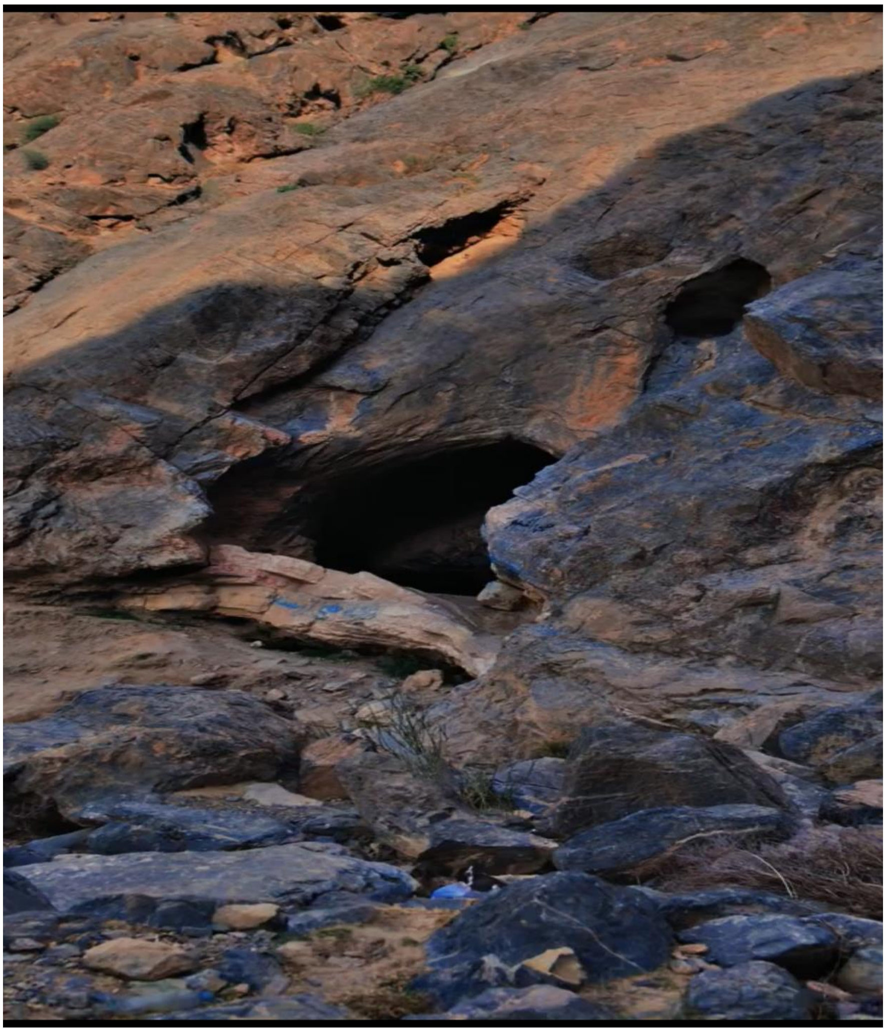

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library